Ν. Ζαχαριάδης

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης γιά την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: BEPANZEPOY 55 ΤΗΛ. 5241058

ΧΡΟΝΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Παρασκευή 22 Αυγούστου

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 26

δου ζει με τις ενέσεις μερικών συνεντεύξεων στον Τύπο.

Ο ένας λόγος είναι ολοφάνερος. Είναι η άρνηση του λαού να υπο-

χρεωθεί σε μια επιλογή που θα αναδείξει ένα δήμαρχο στο διάστημα

που αυτός θα πεινάει. Ένα δήμαρχο που θα ανήκει σε κάποιο από τα

τρία κόμματα που δεν εμπιστεύεται και δεν αγαπάει. Ένα δήμαρχο

που δεν μπορεί νάναι τίποτα άλλο από το διευθυντή ενός παραρτήμα-

τος μιας νομαρχίας, που έχει το ιδιαίτερο δικαίωμα να διορίζει στο

παράρτημά του τα δικά του κομματικά τσιράκια και να στήνει μέσα

από τις δημοτικές λοβιτούρες και εργάκια ένα νησάκι άλλης κομμα-

τικής κυριαρχίας από αυτήν του πολιτικά κυρίαρχου κόμματος.

ΔPX. 30

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ «ΕΞΙ»

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΟΦ

Χρειάζεται να έχει κανείς μια ισχυρή δόση καλοπιστίας για να δεχτεί αβασάνιστα τα τόσα κολακευτικά σχόλια του τύπου και της τηλεόρασης για τις πρωτοβουλίες των «έξι» την πρόσφατη διάσκεψή τους στο Μεξικό, τη σοβαρή κι σθεναρή τους στάση, τη συνεισφορά τους στήν παγκόσμια ειρήνη:

«Ο αγώνας για την ειρήνη δεν είναι ποτέ ανώφελος», «Η μοίρα του κόσμου αφορά όλωυς τους λαούς» «Οι πρωτοβουλίες των έξι» σύμφωνες με την διεθνή κοινή γνώμη» καταλήγει μια εφημερίδα παρά τις επιφυλάξεις που διατυπώνει γενικότερα.

Ας δούμε όμως λίγο ποιό είναι το σκηνικό μέσα στο οποίο πραγματοποιήθηκε αυτή η συνάντηση:

 Η επιμονή των ΗΠΑ στην πραγματοποίηση του προγράμματος του «πόλεμου των άστρων».

 Η αποτυχία των διαπραγματεύσεων της Γενεύης.
 Η τότε επικείμενη πιθανότατη παράταση του μορατόριου στις πυρηνικές δοκιμές απ' την πλευρά της Μόσχας.

4) Η έντονη διαμάχη ανάμεσα σε Κογκρέσο κι Λευκό Οίκο για την εφαρμογή ή όχι του πολέμου των άστρων,και 5) Οι αντιδράσεις κι η όξυνση ανάμεσα στους συμμάχους των ΗΠΑ και στον Λευκό Οίκο.

Μέσα σ' αυτό, το πολιτικό πλαίσιο είναι αλήθεια ότι έπαιζε σημαντικό ρόλο η διάσκεψη των έξι στο Μεξικό, γιατί κινήθηκε στην κατάλληλη χρονική στιγμή, που μπόρεσε και αξιοποίησε σωστά την αντίθεση στον πόλεμο τών άστρων του αμερικάνικού Κογκρέσου χωρών της Ευρώπης (δηλώσεις Κολ κ.λπ) και διαμόρφωσε κλίμα θετικής αποδοχής της απόφασης τελικά της Ρώσικης υπερδύναμης για παράταση του μορατόριουμ μέχρι την Ιη Γενάρη 1987, καλώντας κι τον Ρήγκαν να κάνει το ίδιο.

Παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το κείμενο της δήλωσης των έξι:

«Τα πρόσφατα τραγικά ατυχήματα στον πυρηνικό σταθμό του
Τσερνομπίλ και στην εκτόζευση
του διαστημοπλοίου «Τσάλεντζερ» κατέδειζαν για μια ακόμη
φορά πόσο εύθραυστη είναι οποιαδήποτε ασφάλεια βασισμένη μόνο
σε προηγμένη τεχνολογία. Και όταν ένα ατύχημα σε ειρηνικό σταθμό πυρηνικής ενέργειας έχει τόσο
μεγάλους διεθνείς αντίκτυπους ο
καθένας μπορεί να δει πολύ καθαρά τις φοβερές συνέπειες που θα

προκαλούνται από τη χρήση ακόμη κι ενός μικρού τμήματος των πυρηνικών εξοπλισμών που υπάρχουν τώρα στον κόσμο.»

Τι να προτοθαυμάσει κανείς! Τη μεγάλη ευαισθησία της ομάδας αυτής για την ασφάλεια και τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων απ' το έγκλημα του Τσέρνομπιλ (δεν είχαν καν το θάρρος να καταγγείλουν το γεγονός» ή την πονηριά του κειμένου να ταυτίσει δύο διαφορετικής έντασης γεγονότα Τσέρνομπιλ κι Τσάλεντζερ. Αντίστοιχες δηλώσεις έκανε και ο Ανδρέας Παπαντρέου στο Μεξικο όπου ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπε ότι: «το Τσέρνομπιλ δείχνει την ορθότητα της πρότασης Γκορμπατσώφ», σαν ένας καλός ΑΚΕΠίτης.

«Η αληθινή ασφάλεια –συνεχίζουν οι έξιεξασφαλίζεται καλύτερα με την μείωση των εξοπλισμών.

Ο πυρηνικός αφοπλισμός και η σε τελευταίο στάδιο πλήρως εξαφάνιση των πυρηνικών όπλων είναι μια απόλυτη προτεραιότητα. Σε αυτά τα πλαίσια πρέπει επίσης
να δοθεί ανάλογη προσοχή στο
πρόβλημα μιας ισόρροπης μείωσης στα συμβατικά όπλα.

Ενθαρρυνθήκαμε από την προσοχή που δόθηκε στις προτάσεις μας και από τη διεθνή προσοχή με την οποία αντιμετωπίστηκε το θέμα των πυρηνικών δοκιμών. Συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε ότι αυτό που μέχρι τώρα υπήρξε μονομερές μορατόριουμ της μιας από τις δύο μεγαλύτερες πυρηνικές χώρες θα πρέπει να μεταβληθεί σύντομα τουλάχιστον σε ένα διμερές μορατόριουμ...

τοριουμ...
Επαναλαμβάνουμε το αίτημά μας ότι πρέπει να αποτραπεί ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών στο διάστημα. Το διάστημα ανήκει στην ανθρωπότητα και σαν συμμέτοχοι σε αυτή την κοινή κληρονομιά του ανθρωπίνου γένους είμαστε αντίθετοι στην κακή χρησιμοποίηση του διαστήματος γύρω από τη γήμας και για καταστροφικούς σκοπούς».

Στα σημεία αυτά βλέπουμε να εκφράζεται μια πλήρης ταύτιση των θέσεων των έξι, με τις προτάσεις Γκορμπατσώφ προς τις ΗΠΑ. Και ταυτόχρονα να εμφανίζεται σαν καλοπροαίρετη κι ευνοϊκά διατεθειμένη η Ρώσικη υπερδύναμη, στα ζητήματα αφοπλισμού. Μα σίγουρα οι σοσιαλιμπεριαλιστές τρίβουν τα χέρια του από χαρά όταν καταφέρνουν να ξεγελάνε την κοινή γνώμη. Βάζουν τους ανθρώπους τους (βλέπε Α. Παπανδρέου) να τους ζητάνε δήθεν αυτά που οι ί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ένα μιση μήνα πριν τις δημοτικές εκλογές το πολιτικό σκηνικό χαραχτηρίζεται από μια φαινομενικά περίεργη υποτονοτικότητα.

Αυτή η εκλογική μάχη που έχει εξαγγελθεί με στόμφο ένα χρόνο πριν πραγματοποιηθεί, που έχει χρησιμοποιηθεί σαν επιχείρημα από τον Παπανδρέου για να μη ν ανανεωθεί η συμφωνία για τις βάσεις, που έχει οδηγήσει το ΚΚεξ στην «ανάγκη» να διαμορφώσει το μέτωπό του της Αριστεράς, που έχει γίνει ο μεγάλος πολιτικός σταθμός της Ν.Δ. πριν το φανταστικό της άλμα στην εξουσία, αυτή η πιο πολιτική απ΄ όλες τις δημοτικές εκλογές της μεταδιχτατορικής περιό-

Αυτό το ζήτημα μπορεί να ενδιαφέρει και ενδιαφέρει πάρα πολύ ιδιαίτερα το ψευτο - ΚΚΕ που όλη του τη δραστηριότητα την προσανατολίζει στην άλωση του κράτους μπορεί για λογαριασμό των αφεντικών του αλλά ενδιαφέρει ελάχιστα το λαό μας.

Αυτός είναι ο ένας λόγος.

Όμως δεν φτάνει να εξηγήσει αυτήν την ατονία. Στην πραγματικότητα υπάρχει ένας στρατός που δεν έχει ακόμα τοποθετηθεί στο πεδίο της μάχης.

Για την ακρίβεια δεν έχει τοποθετηθεί ο βασικός αυτός που παίζει το βιολί, αυτός που έχει την κρατική εξουσία. Ο στρατός του ΠΑΣΟΚ.

Όταν λέμε ότι οι δημοτικές εκλογές είναι πολιτικές εννοούμε πάνω απ' όλα ότι είναι πολιτικές στις τρεις πόλεις, Αθήνα, Πειραιά, Θεσσ/νίκη, Εκεί συμπυκνώνεται η πολιτική τους διάσταση. Αλλά και αυτή η συμπύκνωση έχει το δικό της απόσταγμα που είναι η Δημαρχία

της Αθήνας.

Είναι λοιπόν ο Μπέης η συμπύκνωση της πολιτικής πάλης του ΠΑΣΟΚ σήμερα; Είναι ο Μπέης η αιχμή του δόρατος του ΠΑΣΟΚ;

Καθόλου δεν φαίνεται αυτό. Ολόκληρος ο φιλοκυβερνητικός τύπος υποστηρίζει πολύ περισσότερο τον Κατριβάνο παρά τον Μπέη μ' εξαίρεση την «Αυριανή».

Ο Μπέης δεν έχει την υποστήριξη μιας μεγάλης πλευράς του ΠΑΣΟΚ. Το γεγονός ότι δεν τον υποστηρίζει ο ρωσόφι-

λος τύπος αποδείχνει πρώτα απ' όλα ποιές δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ δεν τον υποστηρίζουν. Αυτές οι δυνάμεις θέλουν τον Κατριβάνο, θέλουν την πραγματοποίηση ακόμα και στις δημοτικές εκλογές του ρωσόφιλου μπλοκ. Αυτό ανεξάρτητα από την δύναμη που έχουν τώρα να πραγματοποιήσουν αυτό τους τον στόχο.

Η ΠΙΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αυτή η πάλη ανάμεσα σ' αυτές τις δύο τάσεις του ΠΑΣΟΚ είναι η χαρακτηριστικώτερη και πιο ουσιαστική της πολιτικής περιόδου που διανύουμε.

Πρόκειται στην πραγματικότητα για την ειδική μορφή που παίρνει η προσπάθεια του φιλορώσικου μπλοκ πολιτικών δυνάμεων με κέντρο το ψευτο - ΚΚΕ να εξουδετερώσει την τελεύταία γραμμή αντίσταστης που απομένει μέσα στους κόλπους της αστικής τάξης και μάλιστα μέ-

LYNEXEIA TTH TEA

ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ

Ανάγκη για ένα εργατικό κίνημα που θα διεκδικεί αυξήσεις

Σε νέα επίθεση ενάντια στα μεροκάματα και στους μισθούς πέρασε η κυβέρνηση, με την τελευταία αύξηση στα τιμολόγια των δημοσίων οργανισμών ΔΕΗ, ΟΤΕ εισητήρια Ολυμπιακής, ενώ ετοιμάζει νέες αυξήσεις στα εισητήρια των αστικών συγκοινωνιών, στο νερό κ.λπ. Οι νέες αυτές αυξήσεις έρχονται να κατεβάσουν ακόμα πιο πολύ το εργατικό μεροκάματο. να μεγαλώσουν την πείνα και την εξαθλίωση που ήδη χτυπάει την εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό.

Και αυτό, ιδιαίτερα για τις αυξήσεις στην ΔΕΗ, σε μια περίοδο που η τιμή του πετρελαίου πέφτει και που σύμφωνα με ανακοινώσεις του αστικού τύπου, η ΔΕΗ είχε ένα μεγάλο κέρδος απ' αυτή την πτώση της τιμής. Είναι ακόμα χαρακτηριστικό, πως η απόφαση για την αύξηση παρθηκε κατευθείαν από την κυβέρνηση, χωρίς καν να υπάρχει πρόταση από την διοίκηση της ΔΕΗ και αυτήν την... πολυδιαφημισμένη Α-ΣΚΕ.

Η απόφαση αυτή εντάσσεται μέσα στα μέτρα που πρόκειται να πάρει η κυβέρνηση για τους δημόσιους οργανισμούς, με στόχο την κάλυψη των ελλειμάτων από τις πλάτες του εργαζόμενου λαού.

Οι νέες αυτές αυξήσεις, που έγειναν στα «μουλωχτά» στην περίοδο των διακοπών, βάζουν με μεγαλύτερη οξύτητα το ζήτημα της αύξησης των μεροκάματων, του σπασίματος της πολιτικής της πείνας. Μια τέτοια όμως αντιμετώπιση είναι έξω από τα συμφέροντα που εκπροσωπούν οι νεοδεξιοί εργατοπατέρες, που θρονιάζονται στις καρέκλες των συνδικάτων. Δημαγωγάντας πάνω στην αφόρητη οικονομική κατάσταση των εργαζομένων, το «Κ»Κεξ και το μπλοκ που ελέγχει της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα, καλεί την κυβέρνηση να πάρει πίσω τις αιζήσεις και εναποθέτει τις... ελ-

πίδες του στην ΑΣΚΕ της ΔΕΗ. Αποφεύγει όμως να βάλει το ζήτημα της αύξησης του μεροκάματου. Και αυτό είναι το βα-

σικό, για το χτύπημα της ακρίβειας.

Από την άλλη πλευρά, και μετά από αρκετούς μήνες, το νεοδεξιό μπλοκ «επαναδραστηριοποιείται» στο συνδικαλιστικό κίνημα. Με αφορμή τα νέα μέτρα, ξεσηκώνουν αρκετό θόρυβο αυτή την περίοδο, προαναγγέλωντας, κινητοποιήσεις για τα μέσα Σεπτέμβρη. Κινητοποιήσεις που δεν έκαναν από τον Οχτώβρη, βοηθώντας με

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΑΝΙΚΑΝΗ Η ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΛΥΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Έχουμε μέχρι σήμερα καταπιαστεί δύο φορές στην Ν.Α με το ζήτημα των ενοικίων. Την πρώτη φορά στο φύλλο αρ. 6 του Οχτώβμη του '85 και την δεύτερη στο φύλλο αρ. 14 του Φλεβάρη του '86.

Στο πρώτο άρθρο, που γράφτηκε πριν ξεσπάσει ανοιχτά η κρίση της στέγης η αδυναμία δηλαδή των ενοικιαστών να βρουν σπίτι, αποδείχναμε το αδιέξοδο στο οποίο οδηγούσε αναπόφευκτα και σύντομα η νομοθετική καθήλωση των ενοικίων σε ένα ποσοστό πιό μικρό ακόμα και από τις ανάγκες αντικατάστασης της φθοράς ενός σπιτιού

Είναι αλήθεια ότι αυτά τα μέτρα πέτυχαν σ' ένα βαθμό αυτό το στόχο. Όμως ένα πελώριο πρόβλημα ξέσπασε αυτή την φορά σ' ότι αφορά τις τιμές ενοικίων παι διαμορφώθηκαν σ' αυτήν την απελευθέρωση.

Οι πρώτοι δηλαδή ενοικιαστές μετά τα μέτρα βρέθηκαν μπροστά σε μια εκρηχτική κατάσταση, Μπροστά δηλαδή σε απαιτήσεις μισθωμάτων ποι ξεπερνούσαν ακόμα και ένα μέσο υπαλληλικό μισθό για ένα διαμέρισμα τριών ή τεσσάρων δουστίων.

Παράλληλα, και πριν δοθεί η δυνατότητα για εξώσεις σ' εκείνους τους ιδιοχτήτες που είχαν μισθωματα συμφωνημένα πριν το '84 αυτοί άρχισαν να ζητάν από τους νοικάρηδες τους, που για χρόνια είχαν επωφεληθεί από την καθήλωση των ενοικίων, τα πιο απίθανα νοικία

Πραγματικά αυτά τα νοικια αυτή τη στιγμή καθορίζονται αποκλειστικά από μια πελώρια ζήτηση και με ελάχιστη προσφορά. Συχνά είναι πιο ψηλά από οποιαδήποτε τιμή θα είχε διαμορφωθεί αν αυτά είχαν αφεθεί ελείθερα.

Έτσι τελικά αυτή η μερική απελευθέρωση άνοιζε μια μικρή τρύπα, που αντί για εκτόνωση προκάλεσε έκρηζη στο καζάνι της αγοράς των ενοικίων. Αν η σημερινή κυβέρνηση της αστικής τάξης πραγματοποιήσει την εξαγγελία της να απελευθερώσει ΟΛΑ τα νοίκια από την πρώτη μέρα του καινούργιου χρόνου τότε θα βρεθεί σε ένα πραγματικό απόλυτο αδιεξοδό, που θα οδηγήσει σε καταρευση όλη της την οικονομική πολιτική.

Γιατί ο ακρογωνιαίος λίθος αυτής της πολιτικής είναι η καθήλωση (από ονομαστική πλευρά γιατί από πραγματική άποψη πρόκειται για μείωση) του μεροκάματου.

Η αύξηση κατά 10 έως 20.000 δραχμές τον μήνα του μέσου ενοικίοι θα σημάνει αναγκαστικά είτε την εξόντωση των μισθωτών κάτω από κάθε όριο «λιτότητας» οπότε μοιραία θα σημάνει και την έκρηξη ενός εργατικού κινήματος ποι βρισκεται σημερα συλακισμένο στις διπλές αλισίδες της ΕΣΑΚ και της κρατικής καταστολής, είτε θα σημάνει την υποχρέωση για την την κυβέρνηση να σηκώσει τους μισθούς.

ΤΟ ΜΠΑΛΩΜΑ ΜΕ ΤΟ Ε-ΠΙΔΟΜΑ

Βέβαια πάνω σ' αυτήν την δεύτερη εκδοχή οι φωστήρες της πασοκικής πολιτικής οικονομίας έχουν να προτείνουν την λύση τους. Αντί να σηκώσουν ομοιόμορφα τους μισθούς όλων των μισθωτών παιρνοντας υπόψη μια μέση τιμη ενοικιού που ισομοιράζεται και σε εκείνους που έχουν σπίτι και σε εκείνους που δεν έχουν, αυτοί σκέφτονται να επιδοτήσουν τους φτωχότερους.

Πραγματικά υπάρχουν πολλοί ενοικιαστές που είτε ανήκουν στην αστική και μικροαστική τάξη, είτε στο ανώτερο τμήμα της υπαλληλίας και γενικά στο πιο καλοπληρωμένο κομμάτι του εργαζόμενοι λαού, σ' αυτό το τμήμα δηλαδή που ο σοσιαλφασισμός στην εξουσία ονομάζει υψηλόμισθους γιατί δεν εχουν πεσει στην απόλυτη εξαθλία-

Όμως η λύση τοι επιδόματος πέρα από το ότι βαραίνει, έτσι κι αλλοιώς μ' ένα μεγάλο βάρος τον κρατικό προϋπολογισμό που είναι στην υπηρεσία της αστικής τάξης και πιο ειδικά του κρατικόχρηματιστικοί κεφάλαιου, δεν λένει το θεμελιακό πρόβλημα της ς συσσωρευσης του τραπεζοβιομηχανικού κεφάλαιου στην Ελλάδα, όπως το

ειχαμε αναλύσει στο πρώτο μας αρ-

Γι' αυτό το κεφάλαιο το σημαντικό είναι να μην καρπώθει τη γαιοπρόσοδο που θα αποτελέσει στην περίπτωση απελευθέρωσης του ενοικίου το μεγαλύτερο τμήμα του, να μην την καρπώθει η μικροάστική τάξη που είναι η μεγάλη πλειοψηφία των ιδιοχτητών. Η καθήλωση των ενοικίων είναι ακριβώς αιτή η έμμεση (μέσα από την πτώση του μεροκάματου) ωφαίρεση της γαιοπρόσοδοι από τους μικρούς ιδιοχτήτες των ακινήτων για λογαριασμό του κρατικοχρηματιστικού αλλά και γενικώτερα τοι βιομηχανικού κεφάλαιου,

Αλλά ακόμα και στην περίπτωση που ο ενοικιαστής δεν είναι μισθωτός, αλλά αστός ή και μικροαστός, είναι προς το συμφέρον της καπιταλιστικής συγκέντρωσης να καθηλωθεί το νοίκι.

Γιατί η μεγάλη αποδοτικότητα του κεφάλαιου που έχει επενδιθεί στη γη, η αποδοτικότητα δηλαδή του σπιτιού που έχει κατασκευασθεί για να δίνει εισόδημα στον ιδιοχτήτη του, είναι αυτή που σπρώχνει ένα μεγάλο μέρος του κεφαλαίου αυτού που βρίσκεται διασκορπισμένο στα χέρια της μεσαίας αστικής τάξης να επενδύεται στη γη αντί να παίρνει τη μορφή του κεφάλαιου που κατατίθεται στην Τράπεζα κι από κει στη βιομηχανία. Από αυτές τις καταθέσεις σε μεγάλο βαθμό οι τράπεζες έγιναν ο γίγας της ελληνικής οικονομίας.

Γιατί η οικοδομική επιχείρηση που λειτούργησε στην Ελλάδα με το σύστημα της αντιπαροχής έφτιαξε το σύγχρονο μεσοαστό εργολάβο που μοιράστηκε τη γαιοπρόσοδο με τον μικροϊδιοχτήτη αγοραστη του διαμερισματός.

Η καθήλωση των ενοικίων ήταν λοιπόν εκτός από την συντριβή του μικροιδιοχτήτη και η μισοεξαφάνιση του τύπου αυτού του μεσοαστοί του εργολάβου η συγκέντρωση και από αυτό το δρόμο όλοι του κεφαλαιου στα χέρια του κρατικοχρηματιστικού κεφάλαιου. Όμως έτσι εντάθηκε το αδιέξοδο. Γιατί εκτός από τα όσα είπαμε σταμάτησαν να χτίζονται σπίτια, ένω οι ανάγκες για στέγη, παρ' όλο ότι η αίζηση της συγκέντρωσης του πληθυσμού στις πόλεις ακολούθει σημέρα γαμηλοτερούς ρυθμούς απ' ότι τις προηγούμενες δεκαετίες, εξακολουθούν να μεγαλιώνουν.

Εδω και δέκα χρόνια η οικοδομική δραστηριότητα έπεφτε διαρκώς με γοργούς ρυθμούς με αποτέλεσμα να υπονομευτούν εκτός από το ίδιο το κατασκευαστικό κεφάλαιο της οικοδομής και οι βιομηχανίες που παρήγαγαν τα μέσα παραγωγής της οικοδομής, δηλαδή ένα σοβαρό κομμάτι της εσωτερικής αγοράς μπήκε σε κρίση.

Όμως αιτό δεν απασχόλησε αυτή την κυβέρνηση, που καθόλου δεν σκοπεύει στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, αλλά στην ανάπτυξη μόνο της Βιομηχανίας εξαγωγών.

Την απασχόλησε το γεγονός ότι δεν υπήρχαν από ένα σημείο και πέρα πια σπίτια να νοικιαστούν, ότι ειχαν κλεισει χιλιάδες διαμερισματα και ότι άρχισε να οργιάζει μια μαύρη αγορά ενοικίων ποι ένω ανέβαζε στην πραγματικότητα τα νοικια στα ύψη, ενώ είχε το επιπλέον μειονέκτημα να τα κρύβει κι από την εφορία (Η φορολογία είναι μια κάλη μεθοδος για να περνάει άμεσα και όχι έμμεσα όπως με την καθη-

από το χρόνο και τη χρήση και προβλέπαμε ότι αν αυτή η κατάσταση συνεχιζόταν το ζήτημα θα το έλυνε η μαύρη αγορά.

Το δεύτερο άρθρο γράφτηκε μετά από τα μέτρα μερικής απελευθέρωσης των ενοικίων και απόδειχνε την αδυναμία τους να λύσουν έστω και μερικά το πρόβλημα. Πρόθεση των μέτρων ήταν κατ' αρχήν ν` ανοίξουν στην ζήτηση εκείνα τα διαμερίσματα που οι ιδιοχτήτες τους τα είχαν κλειστά από το φόβο της ενοικιοστασιακής πολιτικής, που στην πραγματικότητα αποτελεί μια μορφή έμμεσης δήμευσης της γαιοπροσόδου και συχνά και του ίδιου του ακίνητου.

λωση του ενοικίου η γαιοπρόσοδος στο κράτος).

Γι΄ αυτό προχώρησε στην μερική απελευθέρωση για να λίσει προσωρινά το προβλημα. Ν΄ ανακουφισει προσωρινά. Είμαστε λοιπόν της άποψης ότι η απελευθέρωση των ενοικίων είναι έξω από τις στρατηγικές προθέσεις του τμήματος της αστικής τάξης που κυριαρχεί και που θέλει όλη τη συγκέντρωση για το κρατικοχρηματιστικό κεφάλαιο. Επιπλέον καμμία επίδότηση δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει την έκρηξη της αύξησης των ενοικίων και την συνεπακόλουθη ανάγκη της αύξησης των ενοικίων και την συνεπακόλουθη ανάγκη της αύξησης των ενοικίων και την συνεπακόλουθη ανάγκη της αύξησης των μισθών.

Η λύση ποι θα βρει αυτή η κυβέρνηση δεν μπορει παρά να είναι προσωρινή και μεσοβέζικη και να μεταφέρει οξύτερη την αντίφαση για αργότερα.

Είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει με ανοίχτο ή καλυμμένο τρόπο πολιτική ενοικισστασίου ποι θα κοιτάζει απλά να το μετριασει δίνοντας μερικούς πόντους στας ιδιοχτήτες, είτε δηλαδή μερική επιδότηση ενοικίου, ή μεγαλύτερο ποσοπό επιτρεπόμενης ανέησης για τα νέα μισθώματα, είτε να κατασκεύ σει όρια τιμών ενοικίου κατά περιοχή και θέση ακινήτου.

Το σίγουρο είναι ότι οι πιο αδικημένοι από αυτά τα αδιεξόδα και τις μανούβρες θα είναι οι ωτοχοί νοικιαστές που θα βρεθούν δίχως εξασφάλιση σ' αυτή τη στίγμη των πειραματισμών και των αδιεξόδων της αστικής τάξης. Ήδη δεκάδες χιλιάδες έχουν πληρώσει την κρατική εγκληματική πολιτική στέγης και το ξύπνημο των πιο αρπαχτικών διαθέσεων των ιδιοχτήτων κάθε ειδούς.

Αυτοί ζητάνε τώρα να αναπληρωσούν σε λίγους μήνες αυτά που έχασαν σε χρόνια. Δεν υπαρχει μεγαλύτερη διαφθορά για τον μικροαστό από την γαιοχτησία τοι που την εμπορεύεται. Γίνεται απληστός μέχρι αναισθησίας και είναι διατεθειμένος να ξεχάσει μ' αυτή τοι την πλευρά κάθε καταπίεση και χτύπημα της αστικής ταζης ενάντια του και ενάντια στον εργαζομένο λαό γενικώτερα.

Εμείς έχουμε γράψει ότι δεν υπάρχει καμμιά λύση με αυτά τα τερτιπία της αστικής τάξης.

Η λύση είναι βαθειά κι έχει να κάνει με την κοινώντική αλλαγή. Αυτή η αστική τάξη είναι ανικανή να προχωρήσει ακόμα και στα απλά συνεπή αστικοδημοκρατικά μέτρα όπως είναι η εθγικοποίηση της γης. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει άρνηση της χρήσης της γης στους ιδιοχτήτες αλλά άρνηση του δικαιώματος να την εμπορευονται ελεύθερα.

Ακόμα ανοιγεί το δρόμο στις απαλλοτριώσεις της μεγάλης γαιοχτησίας και περιορίζει αποφασιστικά τη βουλιμία της μικρής

Να τι γράφαμε στο φύλλο 14 της Ν.Α. για το ποιό πρέπει να είναι σήμερα το αιτημά της εργατικής τάξης μπροστά στο πρόβλημα της κρίσης της στέγης.

-Η εργατική τάξη και γενικά οι φτωχοί ενοικιαστές αλλά οι μικροί ιδιοχτήτες δεν μπορούν παρά να ζητούν μια λαϊκή πολιτική κατοικίας. Να ζητάνε να χτίσει σπίτια το κράτος ποι να τα νοικιάζει φτηνά, όπου δηλαδή το νοίκι να ισοδυναμεί το πολύ με το ποσό εκείνο της φθορας που προξενείται κάθε μήνα στο σπίτι ώστε στο τέλος μιας περιόδου να έχει καταβληθεί από τον ενοικιαστή το ποσό που απαιτείται για την επανακατασκεή του.

Ο εργατης δεν έχει να διεκδικεί να γίνει ιδιοχτήτης του σπίτιου που θα κατοικεί, γιατί εκείνο που καθόκοι δεν τον συμφέρει είναι να είναι δεμένος σε ένα σημείο και να μη μπορεί να μετακινηθεί ευκολά σπουδήποτε θα χρειαστεί για να δοιλέψει (Δες Εγκέλ; στο Ζητημα της κατοικίας)... Αυτό είναι το αίτημα του συνειδητού προλεταριατού στι: σινθηκες του καπιταλισμού και όχι η μετατροπή του σε ιδιοχτήτη, ουτε η σταδιακή έμμεση απαλλοτρίωση του σπετιού του μικροιδιοχτήτη. γιατί όπως είδαμε αυτό γίνεται υπέρ του μεγάλοι κεράλαιου

Με αυτή την έννοια το αιτημα για φτηνη λαίκη κατοικία ποι θα KOTOOKEL-OOTEL HE KPOTIKE ELDIVE τρέπει να συμπληρωθεί στη σημιρινή έποχή στη χώρα μας με το αιτημα για απαλλα τριώση όλης της μεγάλης γαιοχτησίας δίχως αποξημιώση τεκκλησία, τραπείες, μεγαλοιδιοχτητές γης) για προσδειτική φορολογία των ιδιοχτητών κατοικιών αναλογά με την περιουσία τους και για την εξασφάλιση του ελαχιστοι ενοικίοι που θα καθορίζεται από την αξια ανακατασκαιής της κατοικίας και που βέβαια θα παίρνει μπ' όψη της το ρύθμο πλη-Beggierunt

Τετοία αιτήματα μπορούν σενα βαθμό να ενώσουν τον φτωχοενοικιαστή με τον μικροίδισχτητή και δεν έχουν καμμιά σχέση με την τεχνητή διασπαστική συγκροίση «ενοικιαστών» στην υπηρεσία του κοατικό - χρηματίστικου κεφάλαιοι και του ΠΑΣΟΚ και «ίδιοχτήτων» στην υπηρεσία της μεγαλοίδιοχτησίας και της Ν.Δ.»

Αυτές οι προτάσεις μας είναι πρόσφατες και ανταποκρίνονται έννοείται και στη σημερινή στιγμή στη διαμόρφωση τοι ενοικίου.

Αντί γι" αιτήν όμως να δοθεί μεγαλίτερη αιξήση (κοντά στον τιμαριθμό) αντί για εκείνη την στιμβολική του ισοδυναμούσε μέχρι τώρα με καθήλωση σαν ελαχίστο νοί-

Ταυτόχρονα πρέπει κ' ανοίζουν υποχρεωτικά στους ενοικιαστές τα ακατοίκητα σπίτια με μισθώματα ποι θα καθορίζονται από το κράτος για καθε περιοχή και θέση.

Αυτά τα τελευταία είναι εντελώς άμεσα, προσωρινά μέτρα

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ «ΕΞΙ» ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ

ΣΥΝΈΧΕΙΑ ΑΠΌ ΣΕΛ. 1

διοι λένε. Και τότε αυτοί σα φιλεύσπλαχνοι που είναι υποκιπτουν στις επιθυμίες των λάων, αφήνοντας τους να πιστινικήν ότι αναγκάζονται να υποχωρούν στις πιέσεις τους.

Δεν είναι εύκολο όμως να ζεχάσουμε έτσι ότι οι Ρώσοι ήταν εκείνοι που πρώτοι εγκατέστησαν στην Ευρώπη τους SS 20. χωρίς να επιτρέψουν την παραμικρή αντίδραση, και στη συνέχεια ξεσήκωσαν τεράστια κινητοποίηση όταν οι Αμερικανοι ιμπεριαλιστέσς πήγαν να τοποθετήσουν τους Πέρσινγκ κι Κρους Είναι αυτοί ποι έχουν την υπεροπλία στους διηπειρωτικούς πυραύλους κι συνολικά στα πιρηνικά όπλα. Οι Ρωσοι βρίσκονται σε στρατηγική επίθέση στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους με τις ΗΠΑ Με την ίδια λογική μπαίνει σήμερα κι το μορατόριου των Ρώσων η θεση τους για τα πυρηνικά κι τον πόλεμο των άστρων. Ακριβώς επειδή δεν έχουν την πρόθεση να παραδόσουν στα χέρια των ανταγωνιστών τους την στρατιώτική υπεροχή και όχι επειδή ειναι καλοπροαίρετοι κι αγαπάνε την ειρήνη. Αντίθετα έχοι με να κάνουμε με το χειρότερο φασισμό κι ιμπεριαλισμό ποι εμφανίστηκε ποτέ, που καθημερινά ξεπερνάει κι αυτούς τους Αμερικανούς σε ραδιουργία ωμοτήτα, και θράσος.

Αυτό εννοεί ο Γκορμπατσωφ όταν προτείνει στους Αμερικανους να συμμετέχουν στο μορατόριουμ. Όταν η πρόταση του αυτή θα γίνει δέκτη θα προχωρησεί στο επόμενο βημα. Να σταματησεί καθε ερευνά στα πυρηνικά. Αυτό αυτόματα θα σημαίνει σταμάτημα του πόλεμοι των άστρων = εξασφάλιση της ρωσικής υπεροχής στα πυρηνικά κι διατήρηση της.

Ακριβώς αυτή είναι και η πρόταση των έξι, όπως διατι πώθηκε στο Μεξικό, τόσο ξεκάθαρα, ώστε δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας.

Και φισικά ο Ρήγκαι μαντασμένα θα προσκολλιέται όλο και περισσότερο σ' αυτό το μεγαλόπνου, σχέδιο του, γιατί εκφράζοντας μια υπερδύναμη, εστω κι χωρίς την παληά της ηγεμονία δεν δέχεται να εγκαταλείψει τα σκήπτρα στα χέρια των Ρώσων Παρ' όλα αυτά το Κογκρέσο με ισχυρη πλειοψηφια περιέκοψε το πρόγραμμα του Πόλεμου των Αστρων από 5.3 δισ. σε 3.1 δισ. δολλαρια, ψήφισε την απαγόρευση εγκαταστάσεως νέων πυρηνικών όπλων πέραν εκείνων που καθορίζει η συνθήκη του 1979 ψήφισε για ένα μορατόριουμ στις δοκιμές των αντιδορυφορικών πιραύλων διαρκείας ενός έτους κι για την αναστολή επι ένα χρόνο της παραγωγής νέων χημικών όπλων.

Πόσο λοιπόν συμβάλλουν στην ειρήνη όλες αυτές οι ενέργειες είναι ένα πρόβλημα Και ένα ακόμα πρόβλημα είναι κατά πόσα πρέπει να καυχιόμαστε για τις «πρωτοπόρες προσπάθειες» του Α. Παπανδρέου να συγκροτήσει και να ισχυροποιήσει ένα τέτοιο σχήμα, που εκτός απ' όλα τ' άλλα αποφάσισε ότι δεν πρέπει να διευρυνθεί και με άλλες χώρες. Προτάσεις έχουν γίνει από την Αυστραλία. τη Βραζικία και άλλες χώρες. Θα περίμενε κανείς να διευρυνθούν για να δυναμώσουν τη φωνη τους. Όμως αι τοι οι πουροι ειρηνιστές δεν θέλουν να μοπινθούν απο αμφιβολούς ειρηνοφίλους η μήπως φοβούνται στι δεν θα μπορούν να περνανε τόσο άνετα τη γραμμή που αυτοι θέλουν, με αποτέλεσμα να ξεφίγει η κατάσταση από τα χέρια του και να πάρει άλλη τροπή. Τότε με ποιούς είναι;

ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. Ι

την ξεποιληματική τους στάση, το πέρασμα της πολιτικής της πείνας. Τι είναι όμως αυτό που τους αναγκάζει τώρα, να οξύνουν την «ταξική» τους δημαγονία:

Είναι οι δημοτικές εκλονές. Και όχι μόνο με την ένοια του να βοηθησούν τους δημάρχους, του «μετώπου της αριστέρας» να πάρουν ψήφους.

Θέλοιν να χρησιμοποιησιούν το εργατικό κίνημα για τις γνηκότερες πολιτικές εξελίξεις και την όξυνση της ενδαπασοκικής αντίθεσης. Ο Παπανδρεοί για να κάνει την «αριστερή» δηλαδή την φιλορώσικη στροφή του, χτοπώντας ανοίχτά την Κοιτσογιωργική φράξια, έχει ανάγκη από » «πίεση». Πρέπει λοιπόν να πίεστεί και από το εργατικό κίνημα. Αν τώρα στην συτικό κίνημα. Αν τώρα στην συτικό κίνημα. Αν τώρα στην συ

νεόριαση της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ στις 30 Αυγούστου, υποστηρίξει Κατριβανό και απλή αναλογική, οι «απεργίες» του Σεπτέμβρη θα τελειώσουν στα γρήγορα.

Αυτός είναι ο χαρακτήρας των κινοιτοποιήσεων, του «Κ«Κεξ αυτή την περίοδο.

Από την άλλη πλευρά οι Γιαννοπουλικοί της ΓΣΕΕ, δίνουν και αυτή τη μάχη τους Ολο και πιο πολύ το τελευταίο διάστημα δεν είναι απόλυτα διατεθειμένοι να δεχθούν απάνω τους, όλη την αντεργατική πολιτική του Παπανδρέου. Γιαυτό άρχισαν να απεργούν!

Δε τερη 4ωρη στάση πραγματοπίησαν στις 20 Αυγουστου, προσπαθώντας να δώσουν ενα φιλεργατικό προσωπο στην φράξια του Κουτσόγιωργα.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑ: Βεραντζέρου 55 - Ομόνοια ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Βαλαωρίτου 1 - Π. Κοκκινιά

ΑΘΑΝΑΤΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

Έκλεισαν εφέτος το Μάη 20 χρόνια, από το ξεκίνημα της Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης στην Κίνα. Στις 7 Μάη του 1966 ο πρόεδρος Μάο Τσε Τούνγκ με κατευθυντήριά του. καλούσε τις λαϊκές μάζες να κάνουν σκληρή και ανελέητη κριτική στον ρεβιζιονισμό και στους υπεύθυνους του κόμματος που ακολουθούν τον καπιταλιστικό δρόμο, ενώ ταυτόχρονα όπλιζε τον λαό με την ιδεολογική εκείνη γραμμή για να χτυπηθεί στη ρίζα η ρεβιζιονιστική ιδεολογία. Η βασική αρχή της κατευθυντήριας της 7ης του Μάη, ήταν το χτύπημα του ρεβιζιονισμού, ο περιορισμός του αστικού δικαίου, η συνεχής μείωση της αντίθεσης ανάμεσα στην πόλη και στο χωριό, ανάμεσα στη διανοητική και τη χειρονακτική εργασία. Εκατοντάδες εκατομμύρια, εργάτες, αγρότες και στρατιώτες, επαναστατικά στελέχη και επαναστάτες διανοούμενοι, οπλισμένοι με τη Σκέψη Μάο Τσε Τουνγκ. γράφουν άρθρα, κάνουν συζητήσεις, και τοιχοκολούν ανακοινώσεις, για να σαρώσουν όλων των ειδών τους δράκοντες που έχουν σχυρωθεί σε πολιτιστικές θέσεις, δυναμώνουν την προλεταριακή ιδεολογία. Το μέγεθος η μονολιθικότητα, η ένταση και η δύναμη της μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία. Όλη η Κίνα είναι μια μεγάλη σκηνή φλογερής επαναστατικής δράσης.

Στις 3 Ιουνίου. Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΚ αποφασίζει να αναδιοργανώσει την Κομματική Επιτροπή του Δήμου του Πεκίνου και η νέα κομματική Επιτροπή, αποφάσισε να αναδιοργανώσει την Κομματική Επιτροπή του Πανεπιστήμιου του Πεκίνου. Η απόφαση αυτή είναι μια μεγάλη νίκη. Γιατί για μεγάλο χρονικό διάστημα, σε πολλά τμήματα των κομματικών και κυβερνητικών οργανώσεων του Πεκίνου την κυριαρχία την είχαν οι ρεβιζιονιστές. Το Πανεπιστήμιο του Πεκίνου είχε γίνει το άντρο τους.

Στις 8 Αυγούστου 1966 η Κ.Ε. του Κ.Κ.Κίνας με επικεφαλής τον σ. Μάο Τσε Τούνγκ με την παρακάτω απόφαση που δημοσιεύουμε αναλαμβάνει επίσημα την καθοδήγηση της Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης. Είναι η ιστορική απόφαση των «16 σημείων» όπου ολοκληρωμένα δείνεται ο χαραχτήρας και οι στόχοι της πολιτιστικής επανάστασης. Σήμερα οι Κινέζοι ρεβιζιονιστές έχουν

στρέψει τα πυρά τους ενάντια στην πολιτιστική επανάσταση και στον Πρόεδρο Μάο Τσε Τούνγκ για να παλινορθώσουν τον καπιταλισμό στην Κίνα.

Δεν κάνουν τίποτα άλλο όμως, από το να επιβεβαιώνουν την τεράστια ιστορική σημασία της μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης, την αναγκαιότητα να οπλιστεί το παγκόσμιο προλεταριάτο με την Σκέψη Μάο Τσε Τούνγκ, την εμπέδοση της θέσης για την συνέχιση της επανάστασης στις συνθήκες της διχτατορίας του προλεταριάτου, την συνέχιση της ταζικής πάλης με τις νέες μορφές που αυτή παίρνει σ' ολάκερη την ιστορική περίοδο της οικοδόμησης του σοσιαλισμού μέχρι τον κομμουνισμό, την αταξική κοινωνία. Ο πρόεδρος Μάο έλεγε: «Η μεγάλη προλεταριακή επανάσταση δεν είναι παρά η πρώτη στο είδος... Θα ξαναχρειαστεί σε εκατό χρόνια να κάνουμε επανάσταση; σε χίλια χρόνια; Θα πρέπει ακόμα για πολύ να συνεχίσουμε την επανάσταση... Σε δέκα χιλιάδες χρόνια δεν θα υπάργουν πια αντιθέσεις;

Και βέβαια θα υπάρχουν!».

ΤΑ 16 ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΚΚΚ. (8 Αυγούστου 1966)

Ένα νέο στάδιο της σοσιαλιστικής επανάστασης

Η μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση που βρίσκεται σε ανάπτιξη είναι μια μεγάλη επανάσταση που αφορά τον άνρθωπο σε ό.τι έχει πιο βαθι. Εκπροσωπεί ένα νέο στάδιο, που χαρακτηρίζεται από ένα μεγαλυτέρο βάθος και ένα μεγάλύτερο πλατος, ανάπτυξης της σοσιαλιστικής επανάστασης της χώρας μας

Στη 10η Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής, που εκλέχτηκε από το 8ο συνέδριο, του Κομμοινιστικού Κομματος Κίνας, ο σύντροφος Μαο Τσέ - τούνγκ είπε: Για να διατηρηθεί ένα καθεστώς, χρειάζεται απαραίτητα και στην πρώτη γραμμή να κερδηθεί η κοινή γνώμη και να γίνει δουλεία στον ιδεολογικό τομέα. Αυτό ισχύει τόσο για τις επαναστατικές τάξεις όσο και για τις αντεπαναστατικές τάζεις. Η πράξη εδείζε πως αυτή η θέση του συντροφού Μάο Τσε - τουνγκ είναι απόλυτα σωστή.

Η αστική τάξη, αν και ανατράπηκε, προσπαθεί να διαφθείρει τις μάζες και να κατακτησει τα αισθήματα τους μέσω της σκέψης, της κουλτούρας, των παλιών ηθών και των συνηθείων των εκμεταλλευτριών τάξεων με σκοπό την παλινόρθωση της. Το προλεταριάτο πρέπει να κάνει το αντίθετο να αντεπιτέθει και να απαντήσει σε καθέ πρόκληση της αστικής τάξης στον ιδεολογικό τομέα και να μετασχηματίσει την ηθική φυσιογνωμία όλης της κοινωνίας με τη σκένη, την κουλτουρα και τα ηθη και τις συνηθείες του προλεταριάτου. Στην παρούσα στιγμή, εχούμε σα σκοπό να καταπολεμήσουμε και να συντριψουμε όλους αυτους που κρατούν καθοδηγητικές θέσεις αλλά βαδίζουν στον καπιταλιστικό δρόμο, να κριτικάρουμε τις αντιδραστικές ακαδημαϊκές «αυθεντίες» της αστικής ταξής, και όλων των αλλον εκμεταλλευτριών τάξεων και να μεταρρυθμίσουμε την εκπαίδευση, τη λογοτεχνία, την τέχνη και όλους τους άλλους κλάδους του εποικοδομήματος που δεν αντιστοιχούν στην συσιαλιστική οικονομική βάση, πράγμα που θα συντελέσει στη στερέωση και στην αναπτυξη του σοσιαλιστικοί συστηματός

Το κύριο ρεύμα και οι εναλλαγές

Οι πλατειές μαζες των εργατών, αγροτών και στρατιωτών, οι επαναστατες διανοοιμένοι και τα επαναστατικά στελέχη αποτελούν την κύρια δύναμη αυτής της μεγάλης πολιτιστικής επαναστασης. Ενας μεγάλος αριθμός
απο νέους επαναστάτες, που μέχρι πριν λίνο ήταν άγνωστοι, έγιναν θαρραλέοι σκαπανείς της επαναστάσης αυτής Επέδειζαν ορμητικότητα και συνέοπ. Χρησιμοποιώντας τις εφημερίδες του τοίχου και μεγάλες συζητήσεις, με μια πλατεία και ελεύθερη εκφρασή γνωμών, με ολοκληρωμένες καταγγελίες και με μια βάθεια κριτική, εξαπέλισαν μια αποφασιστική επίθεση εναντίον των εκπροσώπων της αστικής ταξής, που ενεργούν κάλυμμένα
ή προσπαθούν να κρυφτούν. Σε ένα επαναστατικό κίνημα μιας τόσο μεγάλης έκτασης, είναι αναποφεικτό να υπαρζούν αυτές η εκείνες οι αδυναμίες,
αλλά ο γενικός επαναστατικός τοι προσανατολισμός πταν παντότε ορθός.
Είναι το κύριο ρεί μα της μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης. Με βάση αυτό το γενικό προσανατολισμό θα συνέχισθει η μεγάλη
προλεταριακή πολιτιστική επανασταση.

Η πολιτιστική επανάσταση επειδή είναι μια επανάσταση προσκρούει αναγκαστικά σε μια αντίσταση Η αντίσταση αυτή προέρχεται κυρίως απαιτούς που, αφού εισέδυσαν στο κόμμα, ανέβηκαν σε καθοδηγητικές θέσεις, αλλά ακολουθούν τον καπιταλιστικό δρόμο. Προέρχεται επίσης απο τη δύναμη των παλιών συνηθείων της κοινωνίας. Αλλά η μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επαναστασή, είναι οπωσδήποτε, ένα ακατανίκητο γενικό ρεύμα. Πληθός από γεγονότα δείχνουν πως μια τέτοια αντίστασή μπορεί να συντριβεί γρήγορα, αρκεί να κυπτοποιηθούν πλατειά οι μάζες.

Επειδή η αντίσταση είναι αρκετά ισχυρή, η πάλη θα γνωρίσει αμπώτιδες και παλιρροιες, θα γνωρίσει επίσης επανειλημμένες αμπώτιδες. Οι αμπώτιδες και παλιρροιες αυτές δεν έχουν εντουτοις τίποτα το επιζήμιο. Θα επιτρέψουν στο προλεταριάτο και στα αλλα εργαζόμενα στρώματα, ιδιαιτερα στη νεα γενιά, να σφυρηλατηθούν και να αποκομίσουν διδάγματα και πειρα, και θα τους βοηθήσουν να κατανοήσουν πως ο επαναστατικός δρόμος είναι ελικοείδης και γεμάτος εμπόδια.

Να δίνουμε την προτεραιότητα στην τόλμη και να κινητοποιούμε ανεπιφύλακτα τις μάζες

Η έκβαση της σημερινής μεγάλης πολιτιστικής επανάστασης θα εξαρτηθεί από την τόλμη της καθοδηγήσης τον κόμματος να κινητοποιήσει ανεπιφύλακτα ή όχι τις μάζες.

Σε ό,τι αφορά τη στάση των κομματικών οργανώσεων όλων των βαθμίδων στον τρόπο που καθοδηγούν το κίνημα της πολιτιστικής επανάστα-

σης, υπαρχούν τέσσερες διαφορετικές περιπτώσεις:

1 Οι καθοδηγητες της κομματικής οργανωσης βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του κινήματος και κινητοποιούν τολμηρά και ανεπιφύλακτα τις μάζες. Δινοντας την προτεραιότητα στην τόλμη, γίνοιται αλέγιστοι κομμαινιστές μαχητές και καλοι μαθητές του προέδρου Μάο. Υποστηρίζουν τις εφημερίδες τοίχου και τις μεγάλες συζητήσεις ενθαρρίνουν τις μάζες να καταγγέλλουν τα κακοποιά πνευματα κάθε είδους, και να κριτικάρουν επίσης τις ανεπαρκείες και τα λάθη στη δουλεία τους. Αυτή η σωστή καθοδηγητική δουλεία οφείλεται στο γεγονός πως δίνουν την προτεραιότητα στην προλεταριακή πολιτική και θέτουν τη σκόψη του Μάο Τσέ - Τουγγκ σε πρώτο πλάνο.

2 Σε πολλοις οργανισμούς, οι υπείθυνοι καταλαβαίνουν ακόμα πολι άσχημα τον καθοδηγητικό τους ρόλο σ΄ αυτό το μεγάλο αγώνα και η καθοδηγησή τους κάθε άλλο παρά είναι σοβαρή και αποτελεοματική. Βρίσκονται επίσης σε μια αδύνατη θέση και αποδείχτηκαν ανικάνοι. Σ΄ αυτούς κυριαρχεί ο φόβος: βρίσκονται αγκιστρωμένοι σε παλίους κανόνες, δεν θέλουν ούτε να ξεκόφουν με τις μέθοδες ρουτίνας, ούτε να προχωρήσουν προς τα εμπρός. Καταλήφθηκαν εξ απροόπτοι από τη νέα επανάστατική εξόρμηση των μαζών και είδαν την καθοδήγησή τους να ξεπερνιέται από την κατάσταση και από τις μάζες.

3. Σε ορισμένους οργανισμούς, οι υπεύθυνοι διεπραζαν αυτά η εκείνα τα λάθη στην καθημερινή τους δουλεία. Περισσότερο από τους άλλους, τους κυριαρχήσε ο φόβος. Φοβηθήκαν πως οι μαζες θα τους ξεσηκώσουν και θα τους σπρώζουν προς τα μπρος. Στην πραγματικότητα, αν κάνουν σοβαρα την αυτοκριτική τους και απόδεχθούν την κριτική των μαζών, θα μπορέσουν να εποκρέληθούν από την κατανόήση του Κομματός και των μαζών. Αλλά αν ενεργήσουν αλλοιώτικα, θα συνεχίσουν να διαπράττουν λάθη και θα γίνουν εμπόδια για το κίνημα των μαζών.

4. Σε ορισμένοις άλλοις οργανίσμους, η καθοδηνηση ελεγχεται απο στοιχεία ποι εισεδυσαν στο κόμμα, κατέλαβαν καθοδηγητικες θέσεις αλλα βαδίζουν στον καπιταλιστικό δρόμο. Τα στοιχεία αυτά κυριαρχουνται από το φόβο της καταγγελίας τους από τις μάζες αναζητοίν κατά συνέπεια όλα τα προσχηματά για να καταπιέζουν το κίνημα τον μάζων. Καταφεί γοι ν σ αντές η εκείνες τις μανούβρες ποι κατειθυνονται στο να εκτρεύουν τις μάζες από το στοχό τοις ή να τις κάνουν να περασούν για άσπρο αυτό που είναι μαύρο, με την ελπίδα να οδηγησούν το κίνημα σε ένα άσχημο δρόμο. Και όταν αισθάνονται πολύ απομονωμένοι και δεν μπορούν πια να συνέχισουν να ενεργούν κατ΄ αυτό τον τρόπο, καταφεί γουν σε αλλές μηχανορραφίες χτυπώντας τους ανθρώπους στις πλάτες, διαδίδοντας ψεύτικες φήμες, έτσι ώστε σπέρνοντας τη σύγχυση να επέλθει μπέρδεμα στη διάκριση ανάμεσα στην επανάσταση και την αντεπαναστάση για να χτυπήσούν τελικά τους επαναστάτες.

Αυτό που ζητάει η Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος από τις κομματικές επιτροπές όλων των Βαθμίδων, είναι να επιμείνουν στην σωστή καθοδηγήση, να δίνουν την προτεραιότητα στην τόλμη, να κινητοποιοίν ανεπιφυλακτα τις μαζές, να τελειώνουν με την κατάσταση αυτή τοι φόβου και της αδιναμίας, να ενθαρρύνουν τους συντρόφους ποι διέπραζαν λάθη, αλλά που θέλουν να τα διορθώσουν, να απαρρύψουν το φαρτίο των λαθών τους και να ενωθούν στην πάλη, να ανακαλέσουν από τις θέσεις τους αυτούς που κατέλαβαν καθοδηγητικές θέσεις και πήραν τον καπιταλιστικό δρόμο και να τους πάρουν την καθοδηγήση για να τη δώσουν σε προλετάριους επαναστάτες

Για να διαπαιδαγωγούνται οι μάζες μέσα στο κίνημα

Στη μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση, οι μάζες δεν μπο-

ρούν παρά να απελευθερωθούν οι ίδιες και κανένας δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να ενεργήσει στη θέση τους.

Πρέπει να υπάρχει εμπιστοσινή στις μάζες, να στηριζόμαστε σ' αυτές και να σεβόμαστε το πρωτοβουλιακό τους πνεύμα. Πρέπει να διώζουμε το φόβο και να μη φοβόμαστε την αναταραχή. Ο πρόεδρος Μάο μας διδάσκει πάντοτε πως μια επανάσταση δεν μπορεί να εκπληρωθεί με τόση κομψότητα και λεπτότητα, και με τόση γλυκύτητα, προσήνεια, φιλοφροσύνη, κοσμιστητα και μεγαλοψύχια. Οι μαζες διαπαιδαγωγούνται μέσα σ' αυτό το μεγαλο επαναστατικό κίνημα, και επιχειρούν τη διάκριση ανάμεσα σ' αυτό ποι είναι ορθό και σ' αυτό ποι δεν είναι, ανάμεσα στο σωστό τρόπο εγέργειας και στον εσφαλμένο!

Πρεπει να χρησιμοποιήσουμε πλατειά τη μέθοδο των εφημερίδων τοίχου και των μεγάλων συξητήσεων για να επιτρέψουμε την πλατειά και ελεύθερη έκφραση των απόψεων, ετσι ώστε οι μάζες να μπορέσουν να εκφράσουν τις ορθές απόψεις τους, να κριτικαρούν τις λαθεμένες και να καταγγείλουν όλα τα κακοποία πνεύματα. Με τον τρόπο αυτό, οι πλατειές λαικές μάζες θα μπορέσουν μέσα στην πάλη να ανεβάσουν την πολιτική τους συνείδηση, να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και τα ταλέντα τους, να ξεχωρίσουν αυτό που είναι πρθό και αυτό που δεν είναι και να ξεχωρίσουν τους εχθρούς που καλύπτονται ανάμεσα τους

Να εφαρμόσουμε αποφασιστικά την ταξική γραμμή του Κόμματος.

Ποιοι είναι εχθροί μας, ποιοι είναι φίλοι μας: Αυτό είναι ένα ζήτημα πρωταρχικής σημασίας για την επαναστασή, είναι επίσης ένα ζήτημα πρωταρχικής σημασίας για τη μεγάλη πολιτιστική επανάστασή.

«Η καθοδήγηση του Κομματος πρέπει να προβάλλει και να ανακαλιπτει την αριστερα, να αναπτυσσει και να ενισχύει τις ταξέις της αριστεράς
και να στηρίζεται αποφασιστικά στην επαγαστατική αριστερά. Μονάχα έτσι θα μπορέσει, στην πορεία τοι κινήματος, να απομονώσει ολοκληρωτικά τα πιο αντιδραστικά στοιχεία της δεξιάς, να κερδίσει τα στοιχεία του
κέντρου, να ενώσει τη μεγαλη πλειοψηφία και τελικά να πραγματοποιήσει
μ΄ αυτό το κινήμα, την ενότητα τοι 95% και πάνω των στελέχων και του
95% και πάνω των μαζών»:

Πρέπει να συγκεντρώσουμε τις προσπάθειες μας για να χτυπήσουμε τη χούφτα των αστικών δεξιών στινιχείων και των εξαιρετικά αντιδραστικών αυτεπαναστατικών ρεβιζιονίστων. Τα αντικομματικά τους εγκλήματα, η αντίθεση τους στο σοσιαλισμό και στη σκέψη του Μάο Τσέ - τούνγκ πρέπει να καταγγελθούν και να κριτικαριστούν βαθειά, έτσι ώστε τα στοιχεία αυτά να απομονωθούν στο μαξιμούμ.

Το κινημα που αναπτύσσεται κατευθύνεται κυρίως ενάντια σ' αυτούς που μέσα στο Κομμα κατέλαβαν καθοδηγητικές θέσεις και βαδίζουν το δρόμο του καπιταλισμού

Πρέπει να προσέξουμε ώστε να υπάρξει ένας αυστηρός διαχωρισμός ανάμεσα στα στοιχεία της αντικομματικής και αντισοσιαλιστικής δεξιάς και σ' αυτοίς που, υποστηρίζοντας το Κόμμα και το σοσιαλισμό, εξέφρασαν λαθεμένες απόψεις η διέπραζαν λάθη έγραψαν κακά άρθρα η έργα που το περιέχομενό τους δεν είναι ικανοποιητικό.

Πρέπει να προσέξουμε ώστι να υπάρξει ένας αυστηρός διαχωρισμός ανάμεσα στους αντιδραστικοις ακαδημαϊκούς τυράννους και στις αντιδραστικές -αυθεντίες» της αστικής τάξης από το ένα μέρος και σ΄ αυτούς που έχουν τις συνηθισμένες αστικές ακαδημαϊκές ιδέες από το άλλο μέρος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΤΑ 16 ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΚΚΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

Να λύνουμε σωστά τις αντιθέσεις στους κόλπους του λα-

Πρέπει να κάνουμε μια αυστηρή διακρισή ανάμεσα στα δύο είδη αντιθέσεων διαφορετικού χαρακτήρα: στις αντιθέσεις στους κόλπους του λαού και στις αντιθέσεις στους κόλπους του λαού και στις αντιθέσεις στους κόλπους ανάμεσα στους εχθρούς μας και σε μας. Οι αντιθέσεις στους κόλπους του λαού δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως εκείνες που μας αντιπαραθέτουν στους εχθρούς μας, όπως επίσης οι αντιθέσεις ανάμεσα στους εχθρούς μας και σε μας δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν αντιθέσεις στους κόλπους του λαού

Είναι κανονικό που υπάρχουν διαφορετικές απόψεις ανάμεσα στις λαϊκές μάζες. Η σύγκρουση των διαφορετικών απόψεων είναι αναπόφευκτη, απαραίτητη και ωφέλιμη. Στη διάρκεια μιας κανονικής συζήτησης που προχωρεί σε βάθος, οι λαϊκές μάζες θα επιβεβαιώσουν αυτό που είναι ορθό και θα διορθώσουν αυτό που είναι εσφαλμένο και θα φθασούν βαθμιαία σε ομοφωνία.

Η μέθοδος της υποστήριζης των απόψεων με γεγονότα και εκείνης της πειθούς με το συλλογισμό πρέπει να εφαρμοστούν στη διάρκεια της συζήτησης. Δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ο εξαναγκασμός για να υποταχθεί η μειοψηφία που υποστηρίζει διαφορετικές απόψεις. «Η μειοψηφία πρέπει να προστατεύεται, γιατί μερικές φορές η αλήθεια βρίσκεται με το μέρος της».

Κι αν ακόμα έχει εσφαλμένες απόψεις, πρέπει να της επιτρέπεται παντότε να υποστηρίζει και να διατηρεί τις απόψεις της...

Στις συζητήσεις, πρέπει να καταφεύγουμε στην επιχειρηματολογία και όχι στον εξαναγκάσμό ή στην πίεση.

Στη διάρκεια της συζήτησης, κάθε επαναστάτης πρέπει να ξέρει να μεταδίδει και να αναπτύσσει ανεξάρτητα αυτό το κομμουνιστικό πνεύμα ποι συνίσταται στο να τολμούμε να σκεφτόμαστε, να τολμούμε να μιλάμε και να τολμούμε να ενεργούμε. Στα πλαισία ενός τετοίου γενικού προσανατολισμού, οι σύντροφοι επαναστάτες οφείλουν, για την ενίσχυση της ενότητας, να αποτρέποι ν τις ατέλειωτες συζητήσεις πάνω σε δευτερεύοντα ζητήματα.

Να επαγρυπνούμε απέναντι στους ανθρώπους που επιζητούν να ταπεινώσουν επαναστάτες χαρακτηρίζοντάς τους «αντεπαναστάτες»

Οι υπευθυνοι ορισμένων εκπαιδειτικών ιδρυμάτων, οργανισμών ή ομάδων εργασίας οργάνωσαν αντεπιθέσεις με στόχο τις μάζες που τους κριτικαραν με τη βοήθεια εφημερίδων τοίχου. Πρόβαλαν ακόμα συνθήματα σύμφωνα με τα οποία όποιος αντιτίθεται στους υπεύθυνους ενός οργανισμοί ή μιας σμάδας εργασίας, αντιτίθεται στην Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος, αντιτίθεται στο Κόμμα και στο σοσιαλισμό, και υποστηρίζει την αντεπανάσταση. Ενεργώντας κατ' αυτό τον τρόπο, θα χτυπήσουν αναποφευκτά πραγματικούς επαναστάτες αγωνιστές. Αυτό αποτελεί λάθος προσανατολισμού, λάθος γραμμής και αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο

Αλλοι, που έχουν σοβαρα λαθεμένες ίδεες και ιδιαίτερα, στοιχεία της αντικομματικής και αντισοσιαλιστικής δεξιάς, επωφελήθηκαν από ορισμένα λάθη και ανεπάρκειες που εμφανίστηκαν στο κίνημα των μαζών, για να διασώσουν φήμες και συκοφαντίες και προκαλούν τάραχες εξευτελίζουν απροκάλυπτα ένα μέρος των μαζών χαρακτηρίζοντάς τους «αντεπαναστατές». Είναι αναγκαίο να αναπτύξουμε την επαγρύπνησή μας απέναντι σ' αυτοίς τους λωποδύτες και να ξεσκεπάσουμε τις ατιμίες τους.

Κανένα μετρο δεν πρέπει να παιρνεται εναντια στους σποιδαστες και μαθητες των πανεπιστημιών, ινστιτούτων, σχολείων μεσης και κατώτερης εκπαίδευσης σχετικά με προβλήματα που εμφανίζονται ανάμεσα τοις στη διάρκεια τοι κινήματος, εξαιρώντας τους δραστήριους αντεπαναστάτες που έχουν δώσει φανερά δείγματα και που είναι ικανοί για φονούς, εμπρησμούς, δηλητηριάσεις, σαμποτάζ, κλοπές κρατικών μυστικών κ.λπ.... και των οποίων οι περιπτώσεις πρέπει να διακανονισθούν σύμφωνα με το νόμο. «Για να παρεμποδίσουμε κάθε εκτροπή της πάλης από τον κυριό στόχο της, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να υποκίνηθει, κατώ από οποιοδήποτε προσχήμα, ενα μέρος των μαζών, μια ομάδα σποιδαστών εναντίον άλλης ομάδας σπουδαστών άκομα κι αν πρόκειται για πραγματικά δεξία στοιχεία, τα προβλήματά τοις πρέπει να διακανονισθούν σύμφωνα με την περίπιωση στο τελευταίο στάδιο τοι κινήματος»

Σχετικά με τα στελέχη

Τα στελέχη κατατάσσονται σε συντομία στις ακόλοιθες τέσσαρες κατηγορίες:

- 1. Καλα.
- 2. Σχετικά καλα.
- Αυτά που διέπραζαν σοβαρά λάθη αλλά που δεν είναι δεξιά αντικουματικά και αντισοσιαλιστικά στοιχεία.
- Ένας μικρός αριθμός αντικόμματικών και αντισοσιαλιστών δεξιών.
 Από γενική αποψη, οι δύο πρώτες κατηγορίες (Τα στελέχη ποι είναι καλά ή σχετικά καλά) αποτέλοιν τη μεγάλη πλειοψηφία.
- «Τα δεξιά αντικομματικά και αντισοσιαλιστικά στοιχεία πρέπει να καταγγελθούν ολοκληρωτικά, να τεθούν σε μια κατάσταση που να μη μπορούν να βλαψούν και να καταπολεμήθει η λικβινταριστική επιρροή τους. Ταυτόχρονα θα τους υποδείχθει μια διεξοδός, έτσι ώστε να μπορεσούν να επανέλθουν στο σωστό δρόμο».

Σχετικά με τις ομάδες, τις επιτροπές και τα συνέδρια της πολιτιστικής επανάστασης

Πολλά νέα πράγματα αρχίσαν να εμφανίζονται στο κίνημα της μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης. Οι ομάδες και οι επιτροπές της πολιτιστικής επανάστασης όπως και άλλες μορφές οργάνωσης, που δημιουργήθηκαν από τις μάζες σε πολλές σχολές και πολλούς οργανισμούς. είναι κάτι το καινούργιο και έχουν μια μεγάλη ιστορική σημασία.

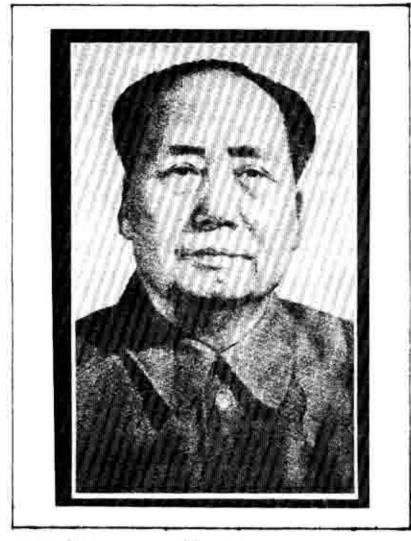
Οι ομάδες, επιτροπές και συνέδρια της πολιτιστικής επαναστασης είναι οι καλλίτερες μορφες οργανωσης, μέσα στις οποίες οι μάζες διαπαίδαγαγούνται οι ιδιές κάτω από την καθοδηγηση του Κομμουνιστικοί Κομματος. Αποτέλουν μια εξαίρετη γέφυρα ποι επιτρέπει στο κόμμα μας να διατηρεί στενούς δεσμούς με τις μάζες. Αποτέλουν όργανα εξουσίας της προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης

Ο αγώνας που διεξάγει το προλεταριάτο ενάντια στην παλιά σκέψη, στην παλιά κουλτούρα, στα παλιά ήθη και συνήθειες που έχουν κληροδοσηθει απο όλες τις εκμεταλλεύτριες τάξεις στη διάρκεια χιλιετηρίδων, θα καλύψει αναπόφεικτά μια εξαιρετική παρατεταμένη περίοδο; Κατα συνέπεια, οι ομάδες, επιτροπές και συνέδρια της πολιτιστικής επαναστασης δεν πρέπει να είναι προσωρινές οργανώσεις και θα λειτουργήσουν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Είναι κατάλληλες όχι μόνο για τα εκπαιδεί τικά ιδρυματα και τους κρατικούς οργανίσμούς, αλλά επίσης, και αιτό είναι το βασικό, στα εργοστάσια, στα ορυχεία και επιχειρήσεις, στις πόλεις και στα χωριά.

Είναι αναγκαίο να εφαρμοστεί ένα γενικό συστημά εκλογών που να μοιάζει με εκείνο της Κομμούνας του Παρισίου, για την εκλογή των μέλων των ομάδων και επίτροπών της πολιτιστικής επανάστασης και των αντιπροσώπων στα συνέδρια της πολιτιστικής επανάστασης. Οι κατάλογοι των υποψηφίων πρέπει να προταθούν από τις επαναστατικές μάζες, υστέρα από πλατιές συζητήσεις και οι εκλογές δεν πρέπει να γίνουν παρά αφού ελεγχθούν με συζήτηση οι καταλογοί από τις μάζες.

Οι μάζες έχουν σε καθε στιγμή το δικαιωμα να κριτικάρουν τα μέλη των ομάδων και των επιτροπών της πολιτιστικής επανάστασης και τους αντιπροσώπους ποι θα έχουν εκλεγεί για το συνεδριο της πολιτιστικής επανάστασης. Τα μέλη που έχουν εκλεγεί και οι αντιπρόσωποι μπορούν να αντικατασταθούν με εκλογές η να ανακλήθούν από τις μαζές μετά από συζητήσεις, εφόσον αποδειχθούν ανεπαρκείς.

Οι ομάδες, επιτροπές και συνέδρια της πολιτιστικής επαναστασής στα εκπαιδεύτικα ιδρύματα οφείλουν να αποτελέσθουν βασικά από αντιπροσώπους των επαναστατών σπουδαστών και μαθητών. Ταυτόχρονα, πρέπει να συμπεριλάβουν έναν ορισμένο αριθμό αντιπροσώπων των επαναστατών καθηγητών και εργατών.

Μεταρρύθμιση της εκπαίδευσης

Η μεταρρύθμιση του πάλιοι εκπαιδευτικού συστηματός όπως και των πάλιων εκπαιδεύτικων αρχών και μεθοδών είναι ένα εξαιρετικά σπουδαίο καθήκον της μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικής επαναστάσης που ανατισσετάι.

Το φαινύμενο της κυριαρχίας στα εκπαιδευτικά μας ιδρυματό των αστων διανφουμένων πρέπει να εξαλειφθεί τελείως, στη διάρκεια αυτής της μεγάλης πολιτιστικής επανάστασης.

Σε όλα τα εκπαιδευτικά ιδούματα, πρέπει να εφαρμοσθεί σε βάθος η πολιτική ποι διατυποσήκε από το σεντροφό Μαο Τσέ - τουνγκ, συμφωνα με την οποία, η εκπαιδεί ση πρέπει να εξυπηρετεί την πολιτική τοι προλεταριάτου και να συνδυαζεται με τη δούλεια της παραγογής, έτσι ώστε όλοι αυτοί ποι εκπαιδεί ονται να μπορέσουν να αναπτυχθούν ηθικά, πνευματικά και φυσικά για να γινούν καλλιεργημένοι εργαζομένοι που να διαθέτουν μια σοσιαλιστική συνείδηση.

Η διαρκεία της φοιτησης πρέπει να ελαττώθει. Το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να μείωθει και να βελτιώθει. Το εκπαιδευτικό υλικό πρέπει να αλλαξει ρίξικα, ορισμένο μέρος απ' αυτό πρέπει πριν απ' όλα να απλοποιηθεί». Χώρις να παφούν να αφιερώνονται κυρίως στις λεγόμενες σπουδές, οι σπουδαστές και οι μαθητές πρέπει να μαθούν κι αλλα πραγματά». Με άλλα λόγια, οφείλουν να εκπαιδευτοί ν όχι μόνο στο πολιτιστική πεδίο αλλα επίσης σε έκείνο της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής και της στρατιωτικής τέχνης» και οφείλουν να συμμετέχουν, κάθε φορά που είναι αναγκαιο στοις αλώνες της πολιτιστικής επανάστασης κριτικάροντας την μεσιστάσει τους αλώνες της πολιτιστικής επανάστασης κριτικάροντας την μεσιστάσει τους καιδείνους στοις συνές της πολιτιστικής επανάστασης κριτικάροντας την μεσιστάσει τους συνές καιδείνους της πολιτιστικής επανάστασης κριτικάροντας την μεσιστάσει τους συνές της πολιτιστικής επανάστασης κριτικάροντας την μεσιστάστας τους συνές της πολιτιστικής επανάστασης κριτικάροντας την μεσιστάστας τους συνές τους συνές της πολιτιστικής και συνές συνές της πολιτιστικής κριτιστάστας τους συνές της πολιτιστικής και συνέχνης και συνέχει τους συνέχει τους συνέχει τους συνέχει τους συνέχεις την συνέχεις τους συνέχεις της πολιτιστέτες τους συνέχεις της συνέχεις τους συνέχεις της συνέχεις της συνέχεις της συνέχεις τους συνέχεις της συνέχεις

Σχετικά με την κριτική που γίνεται ονομαστικά στον τύπο

Διεξαγοντας το μαζικό κινημα της πολιτιστικής επαναστασής, οφειλουμε να συνδυαζουμε την προπαγανδα της προλιταριακής κοσμοαντιλήψης, του μαρξισμού -λενινισμού, της σκέψης του Μαο Τοξ - τουνγκ με την κριτική της αστικής και φεουδαρχικής κοινανίας.

Πρέπει να οργανώσουμε την κριτική των ειπικών εκπροσώπων της αστικής τάξης που εισεδυσάν μέσα στο κόμμα, και των αντιδράστικων ακαδημαϊκών καιθεντιών» της αστικής τάξης στην κριτική αυτή πρέπει να συμπεριλαμβάνεται και η κριτική όλων των αντιδράστικών αποίλεων στους τομείς της φιλοσοφίας, της ιστορίας της πολιτικής οικονομίας, της παίδαγωγικής, των λογοτεχνικών και καλλιτέχνικών έργων, της λογοτεχνικής και καλλιτέχνικής θεωρίας και των φισικών επιστήμών

Κάθε κριτική που γίνεται ονομαστικά στον τίπο πρέπει να υποβάλλεται σε συζήτηση στην κομματική επιτροπή της δοσμένης βαθμίδας και σε ορισμένες περιπτώσεις να υποβάλλεται για έγκριση στην κομματική επιτροπή της ανώτερης βαθμίδας

Η πολιτική απέναντι στους ανθρώπους της επιστήμης, στο τεχνικό και υπαλληλικό προσωπικό.

Στη διαρκεία του σημερινού κινηματός, πρέπει να εφαρμόζουμε την πολιτική «ενότητα - κριτική - ενότητα- απέναντι όπους ανάρωπους της επιστήμης, ότα μέλη του τεχνικού και υπαλληλικού προσωπικού, αρκεί να είναι πατριώτες, που εργάζονται δραστήρια, και δεν αντιτίθενται ότο Κόμμα

και το σοσιαλισμό και δεν συνωμοτούν με το εξωτερικό. Μια ιδιαίτερη προσυχή πρέπει να δοθει στίνες ανθρώπους της επιστήμης και στα μέλη του τεχνικού και επιστημενικού προσωπικοί ποι προσφέρουν κάποια συνεισφορά. Όσον αφορά την κασμοαντίληψη τους και το στύλ της δουλειάς τους, μπορούμε να τους βοηθήσουμε να το αλλάζουν βαθμιαία.

Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για το συνδυασμό του κινήματος αυτού με το κίνημα της σοσιαλιστικής διαπαιδαγώγησης στις πόλεις και στην ύπαιθρο.

Το κίνημα της προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης που αναπτισσεται είναι συγκεντρομένο στα πολιτιστικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα και τα κομματικά καθοδηνητικά και κυβερνητικά όργανα στις μεγάλες και μεσαίες πολεις:

Η μεγάλη πολιτιστική επαναστάση πλούτισε το κίνημα της σοσιαλιστικής διαπαιδαγώγησης στις πόλεις και στην έπαιθρο και το έφερε σ' ένα πιο ανώτερο επίπεδο. Πρεπει να οδηγησουμε αυτά τα δύο κίνηματα συνδυάζουτας στενά το ένα με το αλλο. Πρέπει να ληφθούν μέτρα για να γίνει αυτό από τις διάφορες περιυχές και τα διαφορα τμήματα παίρνοντας υπόψη τις ειδικές τους συνθήκες.

Στην ύπαιθρο και στις επιχειρήσεις ποι υπάρχουν στην πόλη όπου ξετιλιγεται το κίνημα της σοσιαλιστικής διαπαιδαγώγησης, μπορούμε να μην αλλάξουμε τα αρχικά μετρα και να συνεχισουμε το κίνημα συμφωνα με τα μέτρα αυτά, αν αυτά ειναι μελετημένα και εφαρμόζονται με ικανοποιητικό τρόπο. Εντούτοις, τα προβλήματα ποι ορθώνει η μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επαναστασή ποι αναπτυσσεται πρέπει να υποβαλλονται, στην κατάλληλη στιγμή για συσμίπος στις μάζες, για να φωτιστούν και να προβλήθει ακόμα περισσούτερω η προλεταριακή ιδεολογία και να διαλυθεί η αστική ιδεολογία.

Σε ορισμένες περιοχέω μπορούμε να πάρνυμε τη μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση στο πέρονα για να τραβήδουμε το κίνημα σοσιαλιστικής διαπαιδαγώγηση... το να προχωρήσουμε στην εξυγιανση, στον πολιτικό, ιδεολογικό, οργανιστικό και οικονομικό τομέα. Αυτό μπορεί να γίνει αν η κομματική επιτρώτη στις περιοχές αυτές κρίνει κατάλληλο να εντρήσει με τον τρόπο αυτώ.

Να κάνουμε την επανάσταση και να προωθήσουμε την παραγωγή

Η μεγάλη προλεταιτική πολιτιστική επανάσταση έχει σα σκοπό την επαναστατικοποιήση της σκεινής του ανθρώπου ετσι ώστε, σε όλους τους τομείς της δουλείας να μπορού να επιτυγχάνει τα καλλίτερα αποτελέσματα οσόν αφορά την ποσστητία, την ταχυτήτα, την ποιοτήτα και την οικονομία. Όσο οι μαζες κινητοποιών έται ολοκληρωτικά και τα μέτρα ποι παίρνονται είναι μελετημένα, μπογώτιμε να εξασφαλίσουμε την καλή πρόσδο της πολιτιστικής επανάστασης και της παραγωγής, και να έχουμε σίγουρη την καλή ποιότητα της δουλείας πε όλους τους τομείς.

«Η μεγαλή προλετασιακή πολιτιστική επανάσταση αποτελεί μια ισχιρη κινητήρια δύναμη στην ανάπτυξη της κοινωνικής παραγωγικής δύναμης της χώρας μας. Είναι εσωαλμένο να αντιπαραθέτουμε τη μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση στην αναπτυξή της παραγωγής»

Οι ένοπλες δυνάμεις

Στις ενοπλές δυνάμεις, η πολιτιστική επανάσταση και το κίνημα της σοσιαλιστικής διαπαιδίστε ησης πρέπει να διεξαχθούν σύμφωνα με τις οδηγίες της Στρατιωτικής Επιτροπής της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος και της Γενικής Πολιτικής Διεύθυνσης του Λάικοι Απελευθερωτικού Στρατοι.

Η σκέψη του Μάο Τσέ - τούνγκ είναι ο οδηγός για δράση στη μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση.

Στη μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση, πρέπει να ανεβάσουμε ψηλά τη μεγάλη κοκκινή σημαία της σκέψης του Μάο Τσε - τουγκ και να θέσουμε την προλεταριακή πολιτική στην πρώτη γραμμή. Το κίνημα για τη μελέτη και τη δημιουργική εφαρμογή των έργων του Μάο Τσε - τούνγκ πρέπει να αναπτυχθεί ανάμεσα στις πλατειές μάζες των εργατών, αφροτών και στρατιωτών, των επαναστατίκων στελεχών και των επαναστατών διανοουμένων και η οκεψή του Μάο Τσε - τουγκ πρέπει να θέωρειται σαν οδηγός για δρασή στην πολιτιστική επανάσταση.

Σ' αυτή τη μεγάλη ποιο ιστική επανασταση που είναι τόσο περίπλοκη είναι όσο ποτε άλλοτε ανα καιο για τις κομματικές επιτροπές σε όλη την κλιμακα, να μελετήσουν και να εφαρμόσουν συνειδητά και με δημιουργικό τρόπο τα έργα τοι προεδροι Μάο Πρέπει προπάντων να μελετήσουν και να ξαναμελετήσουν τα κειμένα του προέδρου Μάο σχετικά με την πολιτιστική επαναστασή και τις μεθοέες καθοδήγησης του Κομματός, τέτοια όπως «Η νέα δημοκρατία» - Ομιλιες στις συζητήσεις για την τέχνη και τη λογοτέχεια στο Γενάν», «Για την ορθή επίλυση των αντιθέσεων στους κόλπους του λαού», «Ανώς του εκφωνήθηκε στην Παγκινεζική Συνδιάσκευη σχετικά με τη δουλικά της προπαγάνδας του Κομμουνιστικός Κόμματος Κίνας», «Σχετικά με τις μέθοδες καθοδήγησης», και «Μέθοδες δουλείας τον κομματικών επίτωσης».

Οι κομματικές επιτρώτες σε όλη την κλιμακά οφείλουν να εφαρμόζουν τις οδηγιες που δόθηκαν ωι τα τα χρόνια από τον προεδρό Μάο, να εφαρμόζουν τη γραμμή των μαζών του ξεκινούμε από τις μάζες για να επιστρέφουμε στις μάζες- και να γινομιστε μαθητές των μαζών πριν γινούμε δάσκαλοί τως. Πρέτε, να πασχίζω με να αποφεύγοι με το μονόπλευρο και στενοκέφαλο τρόπο σκέψης. Πρέτει να ενθαρρύνουμε το διαλεκτικό υλισμό και να αντιτασσόμαστε στην μεταφισική και στο σχολαστικισμό.

Κάτω από την καθοδηγήση της Κεντρική; Επιτροπής του Κόμματος που έχει επικεφαλής το συντροφό Μαο Τος - τουνγκ, η μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επαναστάση θα κατακτήσει συγοκρά μια μεγαλειώδη νίκη.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

«Ν'ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΕΚΑΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΝΑ ΑΝΘΙΖΟΥΝ Ν ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΕΚΑΤΟ ΣΧΟΛΕΣ ΝΑ ΣΥΝΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ»

-Να αφηνουμε εκατό λουλουδια να ανθίζουν, να αφηνουμε εκατό σχολές να συναγωνίζονται» και «μακρόγρονη σι» ιτπαρέη και αμοιβαία επιτήρηση» -πως δημιουργήθηκαν αυτά τα συνθήματα: Δημιουργήθηκαν κάτω από το σως των συγκεκριμένων συνθηκών της Κένας, γιατί αναγνωρίζουμε ότι εξακολουθούν να υπαρχούν διαφορά είδη αντιθέσεών στη σοσιαλιστική κοινωνία, καθώς και για να ανταποκριθούμε στην επιταχτική ανάγκη της χώρας να επιταχύνει την οικονομική και πολιτιστική της ανάπτυξη. Ν αφήνουμε εκατά λουλούδια να ανθίζουν και εκατό σχολές να σεναγωνίζονται είναι η πολιτική που προωθεί την πρόοδο στις τέχνες και τις επιστήμες και την άνθιση της σοσιαλιστικής κουλτουρας στη χώρα μας. Οι διάφορες μορφές και στυν στην τέχνη πρέπει να αναπτέσσονται ελεύθερα και οι διαφορές σχολές στην επιστήμη πρέπει να συναγωνίζονται ελεύθερα. Θευρούμε πως θα βλάψει την αναπτιέη της τέχνης και της επιστήμης αν χρησιμοποιήσουμε διοικητικά μέτρα για να έπιβάλοιμε ένα συγκεκριμένο στυλ τέχνη; η μια σι γκεκριμένη σχολής σχέψης και αν οπογορεψουμε μιαν αλλη. Τα έητηματο για το τι είναι σωστεί και τι λαθεμένο στην τέχνη και την επιστήμη πρεπει να αντιμετωπίζονται με την έλειθεon gelintnon grote kazzutezvikone kar επιστημονικούς κύκλους και με την πραγτική δουλειά α' αυτούς τους τομεις. Δεν πρεπει να αντιμετωπιζονται μ έναν υπεραπλουστευμένο τροπο. Χρειαζεται συχνά μια δοκιμαστική περιοδο; για να αποφασισουμε αν κατι ειναι σωστο ή λαθεμένο. Σ' όλη τη διαρκεία της ιστορίας, πράγματα καινούργια και παστά στην αρχή δεν κερδισαν συχνά την αναγνώριση της πλειοψηφίας των αθρώπων και χρειάστηκε να αναπτιχθούν μέσα στην πάλη με στροφές και γυρισματά. Σύχνα σώστα και κάν.α πράγματα αντιμετωπιστηκαν στην αρχή οχι σαν μυσφόστα λουλούδια αλλά σα δηλητηριώδη αγριοχορτα. Η ψεωρία του Κοπερνικου για το ηλιακό συστημα και η θεωρία του Δαρβίνου για την εξέλιξη απορριφθηκαν κάποτε σαν λαθέμεκές και χρειαστηκέ να υπερνικήσουν σκληρή αντίδραση. Η κινέζικη ιστορία προσφέρει πολλά παρόμοια παραδείνματά. Σε μια σοσιαλιστική κοινώνια όι συνθήκες του την ανάπτιξη του καινουργιοι είναι ριζικά διαφορετικές και πολί ανώτερες από τις συνθήκες που εσήρχαν στην παλιά κοινωνία. Πα' όλα

αυτα, συχνά συμβαίνει να εμποδίζεται ιγ δρόμος στις νέες, αναπτυσσομένες δινάμεις και να πνίγονται υγιείς απόψεις Εξάλλου, ακόμα κι όταν δεν υπάρχει συνειδητή καταπίεση, η ανάπτυξη νέων πραγμάτων μπορεί να εμποδιστεί απλα και μόνο απο έλλειψη διορατικότητας Είναι λοιπόν ανάγκη να ειμαστε προσεγτικόι στα Σητηματά ποι αφορούν το σωστό και το λαθεμένο στις τέχνες και τις επιστήμες να ενθαρρένουμε την ελειθέρη σιζητήση και να αποφεύγουμε τα βιαστικά συμπεράσματα. Πιστευουμε πως μια τέτοια σταση θα βοηθήσει να εξασφαλίσουμε σχετικά ομαλή ανάπτιξη των τεχνών και των επιστημών.

Και ο Μαρξισμός επίσης έχει αναπτυχθεί μέσα στην πάλη. Στην αρχή, ο Μαρξισμός έγινε αντικείμενο κάθε λογής επιθέσεων και πεωρήθηκε «σηλητη» ριώδες αγριόχορτο». Αυτό ισχύει ακόμα σε πολλά μέρη του κόσμου. Στις σοσιαλιστικές χώρες έχει μια διαφορέτικη θέση Αλέα ακομά και σ' αυτές τις χώρες. υπαρχούν μη μαρξιστικές και ακόμα χειρότερα αντιμαρξιστικές ιδεολογίες Στην Κένα, αν και ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός έχει βασικά ολοκληρωθεί σ΄ ό.τι αφορά το σύστημα ιδιοχτησίας, αν και βασικά έχουν τελειωσει όι θεελλώδεις και σε μεγάλη κλεμικά ταξι-KOL WYDYEL TON HULOV TON HTAY YOURχτηριστικοί για τις επαναστατικές περωδούς, τα κατάλοιπα των τάξεων των γαιοκτημόνων και των Κομπραδόρων που ανατραπηκάν εξακολουθούς να υπάρχοιν, η αστική τάξη ι πάρχει ακόμα. και η ανάπλαση των μικροαστών μόλις τώρα αργίσε. Η παλή των τάξεων με κανένα τρόπο δεν έχει τελειώσει. Η ταξική πάλη ανάμεσα στο προλεταριάτο και την αστική τάξη, η ταξική πάλη αναμε-DO ONE STOROGES TOATTIKES SUVONELS KOL η ταξική πάλη ανάμεσα στο προλεταριατο και την αστική τάξη στο ιδεολονικό επιπέδο θα είναι παρατεταμένη και πολιιδαίδαλη και μερικές φορές μάλιατα θα φτάνει σε μεγάλη ένταπη. Το προλετυριατό προσπαθεί να μετασχήματισει τον κοσμο συμφωνα με τη δική τοι κοσμοαντίληψη, το ίδιο και η αστική τάξη. Απ' αυτήν την άποψη το ζήτημα τοι ποιος θα νικήσει, ο σοσιαλισμός ή ο καπιταλισμός, δει έχει ξεκαθαριστει ακόμα πραγματικά. Οι μυρξιστές εξακολοιθούν να είναι μια μειοψηφία στο συνολό του τληθυσμοί και στους διανοσύμενους. Πρέπει λοιπόν να συνεχισει να αναπτισσεται ο Μαρέισμός μέσα στην πάλη. Μονό μέσα στην πάλη

μπορεί να αναπτυχθεί ο Μαρξισμός και αυτό δεν ισχύει μόνο για το παρελθόν και το παρόν, ισχύει αναγκαστικά και για το μέλλον. Το σωστό αναπτύσσεται πάντα μέσα στην πορεία της πάλης ενάντια στο λαθεμένο. Το αληθινό, το καλο και το ωραίο υπαρχούν παντά σε αντίθεση με το ψευτικό, το κακό και το ασχημο και αναπτύσσονται μέσα στην πάλη έναντια σ' αυτά, Μολίζ η ανθρωποτήτα απορρίψει κάτι λαθέμενα και δέχτει μια συγκεκριμένη αλήθεια νέες αλήθειες αρχίζουν να παλεύουν ενάντια σε νέα λάθη. Αυτοί οι αγώνες δεν θα στοματήσουν ποτέ. Αυτός είναι ο νόμος της εξέλιξης της αλήθειας και φυσικά και του Μαρξισμοι

Θα χρειαστεί μια αρκετά μεγάλη χρονική περίοδος για να κριθεί η έκβαση της ιδεολογικής πάλης ανάμεσα στο σοσταλισμό και τον καπιταλισμό στη χώρα μας. Ο λογος είναι ότι η επίδραση της αστικής τάξης και των διανοούμενων που προέρχονται από την παλιά κοινωνία, ακριβώς αυτή η επίδραση που αποτελεί την ταξική τους ιδεολογία, θα εξακολουθήσει να υπάρχει στη χώρα μας για ένα μεγάλο διάπτημα. Αν δεν το καταλάβουμε αυτό καθόλου, η αν δεν το καταλάβουμε αρκετά, θα κανούμε τα σοβαρότερα λάθη και θα αγγοήσουμε την ανάγκη της πάλης στο ιδεσλογικό επίπέδο Η ιδεολογική πάλη είναι διαφορέτική από αλλές μορφές πάλης, γιατί η μόνη μεθοδός του χρησιμαποιείται είναι η επομονετική ανάπτυξη επιχειρηματών και όχι ο φμός καταναγκάσμός Σημέρα ο σοσιαλισμός βρίσκεται σε πλεονεχτική θεσή στην ιδεολογική παλη. Η βασική κρατική εξουσία βρίσκεται στα χέρια των εργαζομένων κατω από την καθοδηγηση του προλεταριατοι. Το Κομμοινιστικό Κόμμα είναι ισχυρό και το κύρος του είναι μεγάλο Παρ' όλο που υπαρχούν ελλείψεις και. λάθη στη δουλεια μας, κάθε τίμιος άνθροπός μπορεί να δει πως ειμαστε πιστοι ότα λαο, πως ειμαστε αποφασιαμενοι και ικανοί να οικοδομήσουμε τη χώρα μας μαζι με το λαο, και πως έχουμε κιόλας καταχτήσει μεγάλες επιτυχίες και θα καταχτήσουμε ακόμα μεγαλεύτερες. Η μεγάλη πλειοψηφία της αστικής τάξης και των διανοουμένων που προέρχόνται από την παλιά κοινωνία είναι πατριώτες και είναι προθύμοι να υπηρετησούν τη σοσιαλιστική τους πατρίδα TOU BRICKETON OF ONLIGHT. ECPOUR TEXT OF θα έχουν πουθενά να στηριχτούν και πως δεν μπορεί να είναι λαμπρό το μέλλον τους αν αδιαφορήσουν για την υπόθεση του σοσιαλισμού και για τον εργαζόμενο λαό που καθοδηγείται από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Μπορεί να ρωτήσει κανείς μια και σ Μαρξισμός έχει γίνει δεχτός σαν κιριαρχη ιδεολογια από την πλειοψηφία τοι λαού στη χώρα μας, μπορεί να του γίνει κριτική: Και βέβαια μπορεί. Ο Μαρξισμός είναι επιστημονική αλήθεια και δε φοβάται καμιά κριτική. Αν φοβόταν την κριτική και αν μπορούσε να ανατραπει από την κριτική δεν θα είχε καμιά αξία. Στην πραγματικότητα, δεν κανούν κριτική στο Μαρξισμό οι ιδεαλιστές κάθε μέρα και με κάθε τρόπο: Κι αυτοι που έχουν αστικές και μικροαστικες αντιλήψεις και δεν θέλουν να αλλάξουν δεν κάνουν κι αυτοί με κάθε τρόπο κριτική στο Μαρζισμό: Οι μαρξιστές δεν πρέπει να φοβούνται την κριτική απ' όπου κι αν προέρχεται. Αντίθετα ακριβώς, πρέπει να ατσαλώνονται, να εξελισσανται και να κερδίζουν νέες θέσεις μέσα στη μάχη της κριτικής, μέσα στη θυκλλα και την υπερένταση της πάκης. Να παλεί εις εναντία στις καθέμενες αντιλήψεις είναι σα να κάντις εμβόλια -με τον εμβολιασμό ο ανθρωπος αποχταει μεγαλύτερη ανοσία: Τα φυτα του μεγάλωσαν σε θερμοκηπια δεν μπορεί να είναι ανθεχτικά. Η εφαρμονή της πολιτικής «να αφήνουμε εκατό λουλού» ότα να ανθίζουν και εκατό σχολές να συναγωνίζονται» δεν θα αδενατίσει, αλλά θα δυναμώσει την Κυρίαρχη θέση του Μαρξισμοι στο ιδεολογικό επιπεδο.

Ποιά πρέπει να είναι η πολιτική μας απέναντι στις μη μαρξιστικές ιδέες: Σ' οιτι αφορά αυτούς που ειναι συγούρα αγιετάναστάτες και σαμπατάρουν τη σοσιαλιστική μποθέση, το ζήτημα είναι απλο, θα τους αφαιρέσουμε την ελευθερία του λόγου Αλλά οι λαθεμένες ίδεες μέσα στο λαό είναι μια ολότελα διαφορετική υποθεση. Είναι σωστό να απαγορευουμε αυτές τις ιδέες και να μην τους δινουμε καμιά ει καιρία να εκφραστούν... Και βέβατα όχι Δεν είναι μονάγα ματαιο αλλά κανει και μεγάλη ζημιά να χρησιμοποιούμε χοντροκομμένες μέθοδες στην αντιμετώπιση ιδεολογικών Σητημάτων μέσα στο λαο, ζητημάτων που έχουν σχέση με την πνευματική ζωή του ανθρώποι. Μπορείτε να απαγορεύσετε την εκφραση λαθεμένων ιδιών, αλλά οι αποιρείς καλλιεργούνται σε θερμοκήτια, δε μένουν τοτέ εκτεθειμένες στα στοιχεία της φύσης και δεν αποχτούν ανοσια, δε θα νικήσουν τις λαθεμένες ιδέες. Κατά συνέπεια μόνο με τη μέθοδο της ανζήτησης, της κριτικής και των επιχειρημάτων μπορούμε πραγματικά να καλλιεργήσουμε τις σωστές ιδέες και να ξεπεράσσιμε τις λαθεμένες και μόνο έτοι μπορούμε να δώσουμε πραγματικά λυσή στα διάφορα ζητήματα.

Αναπόφευχτα, η αστική τάξη και η μικροαστοί θα εκφράσουν τις δικές τους ιδεολογίες. Αναπόφευχτα, θα προσπαθήσουν με πείσμα να επιβληθούν στα πολιτικά και τα ιδεολογικά ζητήματα με κάθε δυνατό πρόπο. Μην περιμένετε πος θα γινει διαφορετικά. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τη μέθοδο της καταπνίξης και να τους εμποδίζουμε να εκφραζονται, αλλά πρέπει να τους το επιτρέπουμε και ταυτόχρονα να υποστηρι-

σοχή μας και στην κριτική του ρεβίζιοετσμού. Ο ρεβιζιονισμός ή μ' άλλα λόγια ο δεξιός οπορτουνισμός, είναι μια αστική τάση ποι ειναι ακόμα πιο επικίνδενη από το δογματισμό. Οι ρεβιζιονιστές, οι δεξιοί οπορτουνιστές, στα λογια μόνο υποστηρίζουν το Μαρξισμό. Κι αυτοί χτυπανε το δογματισμό. Αλλα στην πραγματικότητα η επίθεση τους είναι ενάντια στην πεμπτούσια του Μαρξισμού Εναντιώνονται η διαστρεβλώνουν τον Ελισμό και τη διαλεγτική. εναντιώνονται ή προσπαθούν να απαοδυναμωσούν τη δημοκρατική διχτατορία του λαού και τον καθοδηγητικό ρόλο τοι Κομμουνιστικού Κομματός, και εναντιωνούται ή προσπαθούν να απόδυγαμώσουν το σοσιαλιστικό μετασχημα-

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

ζουμε τις θέσεις μας και να τους κάνουμε την κατάλληλη κριτική. Χωρίς αμφιβολία πρέπει να κάνουμέ κριτική στις κάθε λογης λαθεμένες ιδέες. Σένουρα δεν θα ήταν σωστό να αποφεί γοι με την κριτική, να μενούμε απλοί θεατές ενώ οι λαθεμένες ιδέες διαδίδονται ανεξελεγχτα και να τις αφήνουμε να κιριαρχήσουν. Πρέπει να κάνουμε κριτική στα λάθη και πρέπει να καταπολέμαμε τα δηλαητηριώδη αγριόγορτα υπιч όπποτε κι αν φυτρώσουν. Ωστόσο αυτή η κριτική δεν πρέπει να είναι δογματική και δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τη μεταφυσική μεθοδο αλλά αντίθετα τονπει να προσπαθούμε να εφαρμόζοι με τη διαλεχτική μεθοδο. Αυτό που χρειαζεται είναι η επιστημονική ανάλυση και η πειστική επιχειρηματολογία. Η δογματική κριτική δε λύνει τίποτα. Ειμαστε ενάντια στα κάθε λογής δηλητηριώδη αγριογορτα, αλλά πρέπει να Εεγωρίζοι με προσεχτικά ανάμεσα σ' αυτό που ειναι πραγματικά δηλητηριώδες αγρισχορο ει αυτό που στην πραγματικότητα ειναι μυρωδάτο λουλούδι. Ναί με τις μαζες τοι λαοί πρέπει να μαθουμε να ξεχωριζουμε προσεχτικά ανάμεσα στα δυν και να χρησιμοποιούμε σωστές μέθοδες για να καταπολεμησούμε τα δηλητηριώση

Ταυτόχρονα με την κριτική του δυγματισμού πρέπει να στρέψουμε την προτισμό, και τη συσιαλιστική οικοδομηση Ακόμα και μετά τη βασική νίκη της συσιαλιστικής επανάστασης θα εξακολοιθούν να υπάρχουν ανθρωποι στην κοινωνία μας που θα ελπίζουν μάταια να παλινορθώσουν το καπιταλιστικό σύστημα και θα πολεμήσουν σίγουρα την εργατική τάξη σ' όλα τα μέτωπα, μαζί και το ιδεολογικό. Το δεξί τους χέρι σ' αυτόν τον αγώνα είναι οι ρεβιζιονιστές.

Τα δύο συνθήματα - να αφήνουμε εκατό λουλούδια να ανθίζουν και εκατό σχολές να συναγωνίζονται - δεν έχουν ταξικό χαρακτηρά αν τα πάρεις κατά λέξη. Μπορεί να τα χρησιμοποιήσει το προλεταριάτο καθώς επίσης και η αστική ταξη και διάφοροι άλλοι. Οι διάφορε; τάξεις, τα στρώματα και οι κοινώνικές ομάδες, έχουν η καθεμιά τις δικές τους απόψεις πάνω στο τι είναι μυρωδάτο λουλουδι και τι σηλητηριώδες αγριόχορτο Ποια πρέπει να είναι λοιπόν σήμερα τα κριτήρια από τη σκοπιά των μαζων για να ξεχωρίζουν τα μυρωδάτα λουλούδια από τα δηλητηριώδη αγριόχορτα. Πώς πρέπει να κρίνει ο λαός μας στις πολιτικές του δραστηριότητες, αι τα λόγια και οι πράξεις ενός ανθρώποι είναι σωστά ή λαθεμένα:

ΣΥΝΈΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΈΝΟ

ΑΝΟΙΓΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ενώ συμπληρώθηκαν 12 χρόνια από την εποχή της Τούρκικης εισβολής (Αττίλας Α΄ και Β΄), πυκνά σύννεφα παρουσιάζονται στον ορίζοντα για την Κυπριακή υπόθεση. Οι δύο υπερδυνάμεις έχουν επιδοθεί σ΄ ένα αγώνα δρόμου για να χωθούν όσο γίνεται πιο βαθειά στην Κύπρο. Εδώ πρέπει να θυμηθούμε την τοποθέτηση του Λένιν στο «Ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού» που αναφέρει συγκεκριμένα «Το ουσιαστικό για τον ιμπεριαλισμό είναι ο ανταγωνισμός μερικών μεγάλων δυνάμεων στην τάση για ηγεμονία, δηλαδή για το άρπαγμα εδαφών όχι τόσο άμεσα για τον εαιτό τους, όσο για την εξασθένιση του αντιπάλου και την υπόσκαψη της ηγερμονίας του».

Έτσι από τη μια η Ρωσία κάνει συνεχείς παρεμβάσεις σ' Ελλάδα, Κύπρο και Τουρκία για την διεθνοποίηση (δηλαδή να μπει και η Ρωσία στο παιχνίδι) απ' την άλλη η Αμερική, πιέζει τις τρεις παραπάνω κυβερνήσεις να αποδεχτούν την πρωτοβουλία του Κουεγιάρ για να κλείσει αυτή η πληγή για την Αμερικάνικη πολιτική στην Ανατολική Μεσόγειο.

Βέβαια οι εξελίζεις που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια στην πολιτική των κυβερνήσεων στην Ελλάδα κύρια αλλά και στην Κύπρο έχουν περιορίσει τον ρόλο του Αμερικάνικου παράγοντα, ενώ αντίθετα έχουν δυναμώσει τον ρόλο του Ρώσικου. Είναι χαρακτηριστικό το αποτέλεσμα του ταξιδιού που έκανε ο πρωθυπουργός της Τουρκίας στην Μόσχα.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΟΖΑΛ

Μέσα στον Ιούλη πραγματοποιήθηκε το ταξίδι του Οζάλ στη Ρωσία. Τα θέματα που αποτελούσαν το πρωτόκολλο και που τελικά συζητήθηκαν από τις δύο πλευρές σύμφωνα με την διεθνή ειδησεογραφία ήταν: α-) Κυπριακό β) Τούρκικη μειονότητα στη Βουλγαρία γ) Οικονομικές σχέσεις ανάμεσα στις δύο χώρες.

Είναι γνωστό ότι εδώ και χρόνια η Ρωσία δεν έπαιρνε ποτέ αντιτούρκικη θέση ενώ μερικές φορές ενίσχυσε την Τούρκικη πολιτική με πιο κορυφαία στιγμή την υιοθέτηση της θέσης, τοι Ετζεβίτ τον Ιούλιο του

1974, όταν από το Τας: μεταδόθηκε η είδηση «Ο Τούρκικος στρατός μπαίνει στην Κύπρο με κλάδο ελαίας και με στόχο να ανατρέψει τα σχέδια του Σαμψεονικού πραξικοπήματος». Δώδεκα χρόνια ακριβώς πέρασαν για να έρθει σ' αντίθεση η Ρώσικη διπλωματία μόνο και μόνο γιατί η κυβέρνηση Παπανδρέου ακολουθεί φιλορώσικη πολιτική. Ετσι ο Γκορμπατσώφ δεν δεχτηκε τον Οζάλ, γεγονός που χαρακτηρίστηκε από όλους τους πολιτικούς σχολιαστές σαν σοβαρή ήττα της Τούρκικης διπλωματίας. Μάλιστα τούρκικες εφημερίδες έφθασαν στο σημείο να γράψουν ότι ο Οζάλ από την στιγμή που διαπίστωσε ότι δεν θα συναντηθεί με τον Γκορμπατσωφ, έπρεπε να διακόψει το ταξίδι και να επιστρέψει στην Αγκυρα. Εκτός όμως από την μειωτική για τον Οζάλ στασή της Μόσχας έγινε γνωστό ότι και στις συζητησείς που έγιναν για τα δύο πρώτα θέματα δεν υπήρξε καμμιά μετατοπισή της Ρωσίας μιας και τόσο στο μειονότικο, όσο και στο Κυπριακό πηρε θέσεις ενάντια στην Τουρκία.

Σε αντίθετη κατεύθυνση κινήθηκε η Αμερικανική πολιτική.

Ο ΡΗΓΚΑΝ ΑΣΚΕΙ ΠΙΕ-ΣΕΙΣ

Τόσο με τις δηλώσεις που έκανε πρόσφατα η υφυπουργός εξωτερικών Ρίτζγουξη μέσα από τις οποίες υπεράσπιζε τον Κουεγιάρ και ερχόταν σ' αντίθεση με τον Κυπριανού, όσο και με το ζήτημα της βοηθειας στην Κύπρον είναι σαφές ότι οι Αμερικάνοι πίεζαν για να βρεθεί λύση που δεν θα δυναμώνει την ρώσικη διείσδυση στην περιοχή.

Συγκεκριμένα η αμερικάνικη κυβέρνηση επροκειτο να δώσει με βάση τα καθιερωμένα οικονομική «βοηθεία» στην Κύπρο, της τάξης των 15 εκατομμυρίων δολλαρίων. Όμως ο Ρήγκαν και ο Σούλτς ζήτησαν από το Κογκρέσο να κόψει τα 12.5 για να τα στεύλουν στην Ισλανδία. Βέβαια το ζήτημα ακόμα δεν έκλεισε, γιατί υπάρχει αντίρρη-

ση στο Κογκρέσο, ομως αυτή η ταχτική έχει σα στόχο να καλυψει την κυπριακή αντίθεση στο
σχέδιο Κουεγιάρ. Πρόκειται
δηλαδή για έναν ανοιχτο οικονομικό εκβιασμό. Από την άλλή μεριά και παραλλήλα με τα
προηγούμενα η ανάπτυξη της αντιδραστικής τρομοκρατίας
στην Κύπρο έρχεται να εξυπηρετήσει και να εξηγήσει την έντασή του ανταγωνισμού τους
στο μεγάλο εθνικό θέμα της Κύπρου.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΉ ΤΡΟ-ΜΟΚΡΑΤΊΑ ΣΤΟ ΝΉΣΙ

Ετσι λοιπόν αυτό τον καιρό γίναμε μάρτυρες μιας κατευθινόμενης αντιδραστικής τρομοκρατίας με αποκορύφωμα την επίθεση στην αγγλική βάση στο Ακρωτήρι από λίβυους (σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις) εντολοδόχους, με όλμους και ρουκέτες από τρία διαφορετικά σημεία. Υπάρχουν δημοσιευμένες πληοροφορίες, ότι έγινε σύλληψη των δραστών και απέλασή τους χωρίς όμως να γίνει πολιτικό ζήτημα. Δηλαδη ούτε δικαστηκαν ούτε εγινε διάβημα διαμαρτυρίας στη Λιβύη.

Βέβαια υπαρχούν οξυμένες αντιθέσεις σημέρα στην Κύπρο για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, αλλά όπως φαίνεται κυριάρχησε η υποταγή στην αντιδυτική τρομοκρατία που αναπτύσει η Λιβύη για λογαριασμό της Μόσχας 'Ομως τα κρουσματα συνεχίζονται και αυτες τις μέρες, συνεληφθηκε σιίτης (Ζαρούρ Ομινέ Σουλεϊμαν) στη Λαρνακα με πιστόλια και χειροβομβίδες. Είναι γνωστή η αντιδυτική γκαγκεμπίτικη τρομοκρατία των σιίτων μουσουλμανων από τον Λίβανο.

Τα γεγονότα δείχνουν για αλλη μια φορά ότι όποιος συμβιβάστηκε με την ρώσικη τρομοκρατία, το μόνο που πέτυχε είναι η εντασή της. Βέβαια οι Ρώσοι την λεπτή σχέση των Αράβων με την Κύπρο (οι 'Αραβες όπως και οι Τούρκοι είναι μουσουλμάνοι), χρησιμοποιούν Λιβανέζους ή Λίβυους για να πλήξουν δυτικούς στόχους στην Κύπρο και να οξύνουν την σχέση της Κυπριακής Κυβέρνησης, με τους Αμερικάνους και τους Ευρωπαίους.

ΟΞΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙ-ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΠΡΠΑΓΑΝΔΑΣ

Ενώ αυτά συμβαίνουν στην Κύπρο στην Ελλάδα αναπτυσεται η αντιτούρκικη προπαγάνδα και γιορτάστηκε «η μέρα των ενοπλων δυνάμεων» που δεν ειναι παρά η νέα ονομασία της χουντικής «πολεμικής αρετης των Ελλήνων», με μεγάλη προβολή, ενώ ο υπουργός Αμυνας Χαραλαμπόπουλος έκανε ενα μήνα περίπου περιοδίες στα σι-

νορα με την Τουρκία και προπαγάνδιζε το κυβερνητικό «αμυντικό δόγμα» Μέσα σ' όλα αυτά Βγήκε και ο Ζίγδης να ξαναφέρει στην επικαιρότητα την συνάντηση Καραμανλή - Ετζεβίτ στο Μοντραί. Αλλά ο Παπανδρέου με εθνικιστικό μένος, έκλεισε από την μεριά της κυβέρνησης το θέμα που βέβαια κάλυψε το Καραμανλή μιας3 και δήλωσε, ότι ένας τούρκος δεν μπορεί να είναι ποτέ αξιόπιστος, για τους Έλληνες. Με μεγάλη μαεστρία ο Παπανδρέου οξύνει τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, πατώντας και στον αντίστοιχο σωβινισμό της Τουρκικής αστικής τάξης και διαμορφώνει πολιτικά μέτωπα και σοβινιστικό κλίμα μέσα στο λαό μας. Ενώ έχει ξεπουλήσει το Κυπριακό τόσο ο Παπανδρέου όσο και οι υπόλοιποι πολιτικοί της αστικής τάξης μιας και δεν διανοούνται να βάζουν το ζήτημα της αυτοδιάθεσης ένω-

Είναι χρεος των κομμουνιστών των δημοκρατών, των ανθρώπων που επιθυμούν την ειρήνη ανάμεσα στους λαούς της Ελλάδας και της Τουρκίας, να αντισταθούν στον σωβινισμό του Παπανδρέου και να ξεσκεπάσουν τα σχεδια των δύο υπερδυνάμεων.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΑΟΓΕΣΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

σα στο αστικό Κράτος, ώστε να μπορεί αυτό το μπλοκ και μάλιστα ο ισχυρός του πυρήνας το ψευτο - ΚΚΕ να εγκαθιδρυθεί επίσημα στην εξουσία.

Μέχρι τα 1985 ο κύριος στόχος των φιλορώσικων δυνάμεων ήταν να ξωπετάξουν κατ' αρχήν την φιλοδυτική Ν.Δ από την εξουσία και στην συνέχεια να σταθεροποιήσουν αυτήν την εξουσία.

Πραγματικά από το '81 έως το '85 το ζήτημα ήταν να σταθεροποιηθεί το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Να εξουδετερωθούν δηλαδή κάθε σοβαρό έρεισμα της Ν.Δ της παληάς δεξιάς γενικώτερα, μέσα στο κρατικό μηχανισμό.

Αυτή η περίοδος έληξε ουσιαστικά το '85 με την καθαίρεση του Καραμανλή και τυπικά με την κατάχτηση της δεύτερης τετραετίας από μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Σ' αυτήν την πρώτη περίοδο αντιστοιχούσε ο σκληρός «αντιδεξιός» αγώνας που είχε σαν
ηγέτη το ΠΑΣΟΚ και φαινομενικά σαν ακόλουθο το ψευτο ΚΚΕ. Στην πραγματικότητα το
απόλυτα, «αντιδεξιό» (με την
έννοια αντι - παληοδεξιό) κόμμα ήταν πάντα το ψευτο - ΚΚΕ.

Σ' αυτή ακριβώς τη φάση αντιστοιχούσε και το μορατόρτουμ του ψευτο - ΚΚΕ με το ΠΑΣΟΚ. Ήταν η συμμαχία του σοσιαλιμπεριαλισμού με ολόκληρο το ΠΑΣΟΚ ενάντια στην Ν.Δ. Δίχως την πολιτική και συνδικαλιστική υποστήριξη του ψευτο - ΚΚΕ για μια ολάκερη τετραετία είναι αμφίβολο αν το ΠΑΣΟΚ θα σταθεροποιούταν με τόση άνεση στην εξουσία. Αυτή η υποστήριξη δεν έμεινε δίχως ανταλλάγματα. Οι άνρωποι του σοσιαλιμπεριαλισμού βρήκαν πρόσβαση μέσα στον Κρατικό μηχανισμό και η ανοιχτή φιλορώσικη προπαγάνδα και γραμμή οργίασε στα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΗ

'Ομως μετά τον Οχτώβρη του 85 η φάση αλλάζει. Τώρα το εμπόδιο στην πορεία του σοσιαλιμπεριαλισμού γίνεται ότι μέσα στο ΠΑΣΟΚ αντιτίθεται στον σοσιαλιμπεριαλισμό. Τώρα αρχίζε η μάχη με τους Κουτσόγιωργες, τους Γιαννόπουλους, τους Κουλουπμήδες στο κυβερνητικό ή τους Κωστόπουλους και Χατζόπουλους στο κομματικό επίπεδο. Τώρα έρχεται η ώρα για την αναμέτρηση με την Παπανδρεϊκή ρωσόφιλη κλίκα, την κλίκα των Τσοχατζόπουλο, Τρίτση, Παπούλια και των δήθεν αριστερών στο κομματικό επίπεδο. Αυτοί έχουν μαζί τους το σοσιαλιμπεριαλισμό αυτοί παλεύουν για την στρατηγική συμμαχία με το ΚΚεξ. Αυτοί είναι σε άνοδο και έχουν σχεδόν όλες τις πιθανότητες να επικρατήσουν.

Γιατί οι προηγούμενοι έχουν δύο αδυναμίες. Η πρώτη είναι στην γραμμή τους. Αυτοί έχουν δεχτεί στο τοπικό και διεθνές επίπεδο την σύμπλευση με την Μόσχα. Έχουν δεχθεί την σκέτα αντιαμερικάνικη - αντιτουρκική γραμμή του Παπανδρέου.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ ΔΙΕΥΘΎΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΉ ΕΠΙΤΡΟΠΉ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος Βαλαωρίτου 1 - Πειραιάς Όμως αρνούνται τη συμμαχία με το ΚΚεξ. Αρνούνται δηλαδή την ηγεμονία της Μόσχας στην αντιαμερικανική αντι τουρκική, αντιπαληοδεξιά γραμμή τους.

Με λίγα λόγια η πολιτική τους πλατφόρμα είναι αδύναμη, είναι ανίκανοι στην πραγματικότητα να αντισταθούν πολιτικά στο μέτωπο του ψευτο -ΚΚΕ.

Η δεύτερη τους αδυναμία είναι ότι είναι εκτεθειμένοι και φθαρμένοι σαν κυβέρνηση. Είναι εκφραστές αυτού που ο σοσιαλιμπεριαλισμός βάφτισε «δεξιά στροφή». Είναι η δοτή ΓΣΕΕ η ανοιχτή καταστολή του εργατικού κινήματος, Δροσογιάννης Αρκουδέας κ.λπ. Τους άλλους ο Παπανδρέου, τους έχει διαφυλάξει προσεχτικά, τόσο προσεχτικά όσο έχει επίτηδες προωθήσει στο προσκήνιο τους πρώτους για να γίνουν η ενσάρκωση της πολιτικής της πείνας στην οποία όμως όλες οι φράξιες συμφωνούν στην ουσία.

Ο ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Μέρος αυτής της πάλης είναι και η αντίθεση ανάμεσα στον Σαρτζετάκη και τον Παπανδρέου. Όμως ο Σαρτζετάκης ξεφεύγει ακόμα και από την γραμμή των σκέτα αντι - ψευτοΚΚΕ του ΠΑΣΟΚ. Αυτός είναι αντίθετος και με την διεθνή και τοπική πλατφόρμα του Παπανδρέου και ψάχνει απεγνωσμένα να βρει ερείσματα στη Δυτική Ευρώπη. Ο Σαρτζεκάκης είναι αντίθετος με το νέο αμυντικό δόγμα, θεωρώντας, και σωστά, ότι η Βουλγαρία είναι πραγματικά επικίνδυνη στο Βορρά και αντιτίθεται στο μέτωπο του Παπανδρέου με την Αλβανία που έχει σαν αιχμή την Γιουγκοσλαβία και πάλι για λογαριασμό του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Αυτός όμως είναι πολιτικά εύθραστος. Με το σωβινισμό του, τη παληομοδίτικη ορθοδοξία του, τον Παπακαρυά του και τις ανόητες σπατάλες του είναι μόνο ένα διαδικαστικό εμπόδιο αν βέβαια δεν δέχτει την υποστήριξη της Ν.Δ και πιο ειδικά του Μητσοτάκη.

Ο Παπανδρέου παράλληλα αφού απομώνωσε πολιτικά μέσα στο ΠΑΣΟΚ τον Σαρτζετάκη, χρέωσε την εκλογή του στον Κουτσόγιωργα που τον είχε προτείνει για πρόεδρο στο ΠΑ-

ΣΟΚ το 85,
Στο βαθμό λοιπόν που μένει να ξεκαθαρίσει εσωτερικά η κατάσταση το ΠΑΣΟΚ και που εδώ κρίνεται η πάλη, το φιλοσοσιαλιμπεριαλιστικό μέτωπο Παπανδρέου - Φλωράκη κάνει φιλικά νεύματα προς την την Ν.Δ. που δεν έχει δείξει να καταλαβαίνει τις καινούργιες αντιθέσεις που έχουν αναδυθεί

Η ΠΑΛΗΑ ΔΕΞΙΑ ΑΝΙ-ΚΑΝΗ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ

Τώρα όλα τα πυρά του Φλωράκη είναι στους «δεξιούς» του ΠΑΣΟΚ. Ο Μητσοτάκης πιστεύοντας ότι το ψευτο - ΚΚΕ έχει εγκαινιάσει γενικά αντι - πασοκικό μέτωπο, το μέτωπο που αυτός έχει πρώτος βάλει σε εφαρμογή νομίζει ότι βρήκε ένα νέο σύμμαχο. Όλη η Ν.Δ ανοιχτά ή διακριτικά τείνει φιλικό χέρι προς το Φλωράκη που γελάει κάτω από τα μουστάκια

Η ηγεσία της Ν.Δ βρίσκεται σε απερίγραπτα δύσκολη θέση και είναι ανίκανη να χαράξει σταθερή πολιτική γραμμή. Είναι κι αυτή μια άλλη έκφραση της πολιτικής πρωτοβουλίας και υπεροχής του σοσιαλιμπε-

ριαλισμού απέναντι στους ανταγωνιστές του:

Είναι ανίκανη να καταλάβει ότι για το ψευτο - ΚΚΕ και τον Παπανδρέου η πάλη με τους αντιρώσους του ΠΑΣΟΚ είναι μια πλευρά, μια ειδική έκφραση της πάλης του απέναντι στις αντιρώσικες δυνάμεις μέσα στην αστική τάξη.

Ο ΔΙΠΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΗΣ

Εννοείται ότι αυτή την αυταπάτη θέλουν να συντηρούν οι δυνάμεις του σοσιαλιμπεριαλισμού και πιο ειδικά ο δεξιοτέχνης Παπανδρέου.

Έτσι εξηγείται η πρόσφατη κίνηση του με τον Ζίγδη. Η «Αυριανή» του Κουτσόγιωργα διαχώρισε ανοιχτά αλλά και αμήχανα τη θέση της από αυτήν την απροσδόκητη «αθώωση» έστω και προσωρινή του Καραμανλή από τον Παπανδρέου. Η Ν.Δ για μια ακόμα φορά μπερδεύτηκε και κατάπιε τη γλώσσα της νομίζοντας ότι πίσω από την επίθεση του Ζίγδη ήταν ο Παπανδρέου και όχι ο Κουτσόγιωργας. Είναι λοιπόν πολύ πιθανό μ' αυτή του την κίνηση ο Παπανδρέου εχτός από την γενικά «ευγενική» του, τον τελευταίο καιρό για τους λόγους που προαναφέραμε πολιτική απέναντι στη Ν.Δ. να απόβλεπε πιο ειδικά στο να διαχωρίσει τον Καραμανλή από τον Μητσοτάκη στην κίνησή του τελευταία προς την υποστήριξη του Σαρτζετάκη από τον Μητσοτάκη.

Όμως είναι επίσης βασικός όρος για την άσκηση αυτής της πολιτικής από τον Παπανδρέου και αρχή της ταχτικής του το να μη γίνεται φανερή η δικιά του πραγματική κατεύθυνση.

Αυτό το παιχνίδι που το παιζει απέναντι σ' όλη την υδρόγειο, που το παίζει απέναντι στις πολιτικές δυνάμεις μέσα στη χώρα του, το παίζει εννοείται και μέσα στο ίδιο του το κόμμα.

Κάνει πως στέκεται πάνω από τις δυό φράξιες ενώ, όπως κάθε διπλοπρόσωπος, υποστηρίζει τη μια από αυτές ενάντια στην άλλη.

KATI KATAAABAN

Δεν ξέρουμε σε πόσο βαθμό τον έχουν κατάλαβει οι εχθροί του μέσα στην ΚΕ.

Η Αυριανή τελευταία χτυπάει Παπανδρέου για πρώτη φορά. Όμως έχασε πολύτιμο χρόνο. Τώρα ο Παπαντρεϊκός Τσούρας μιλάει σαν υπουργός Εσωτερικών, κι ο υπουργός Εσωτερικών είναι στο νοσοκομείο. Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Ο Κουτσιόγιωργας δεν προσποιήθηκε πως αρρώστησε. Αρρώστησε στ' αλήθεια. Έσκασε, όπως λέει ο λαός.

Ο Γιαννόπουλος, ίσως κάτι να κατάλαβε περισσότερο αν κρίνουμε από την προηγούμενη και την πρόσφατη στάση εργασίας της ΓΣΕΕ, όπου τα βάζει με τις τράπεζες, με την λιτότητα και τις προβληματικές.

Δεν είναι μόνο για να προλάβει το ψευτο - ΚΚΕ, που ετοιμάζει τις δικές του απεργίες κοροϊδίες το Σεπτέμβρη. Η πλατφόρμα της στάσης εργασίας του Γιαννόπουλου είναι αντικυβερνητική δήλωση. Είναι διαχωρισμός από την πολιτική της πείνας. Όμως πόσο αργά. Κανείς δεν θα το πιστεύει.

Βέβαια δεν υπήρχε περίπτωση, όταν διαχωρίζεται ο Γιαννόπουλος από τα μέτρα, να μη διαχωρίζεται και ο Παπανδρέου που τα δημιούργησε.

Αυτός δήλωσε ξεδιάντροπα στο ΚΥΣΥΜ ότι «απλώς προή-

ΠΕΙΡΑ·Ι·ΚΗ ΠΑΤΡΑ·Ι·ΚΗ Το κρατικοχρηματιστικό κεφάλαιο κυριαρχεί στις προβληματικές. Χιλιάδες απολύσεις για τους εργαζόμενους.

Η απόφαση που πάρθηκε στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Πειραϊκής - Πατραϊκής για αύξηση του μετοχικού κεφάλαιου, στα 30,5 δις δρχ. με συμμετοχή σ' αυτό 70% του κράτους και 30% της Εθνικής Τράπεζας, επιβεβαιώνει την εχτίμηση της ΟΑΚΚΕ για τον ρόλο του κρατικοχρηματιστικού κεφάλαιου και αποδεικνύει για μια ακόμη φορά τον αντιεπιστημονικό και ρεβιζιονιστικό χαραχτήρα των «θεωρειών» του «Κ»Κεξ και των διαφόρων παραφυάδων του, περί «κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού».

Η «εξυγίανση» των προβληματικών δεν είναι, όπως πλέον αποδείχνεται και μέσα από την πράξη, η επιστροφή των «μονοπωλίων» στους ιδιώτες καπιταλιστές, αλλά το κλείσιμο της φάσης της κυριαρχίας του κρατικοχρηματικού κεφάλαιου, η οριστική απόχτηση απ' αυτό των λεγόμενων προβληματικών επιχειρήσεων.

Ο πρόεδρος του ΟΑΕ Αγ. Χρύσης είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικός: «Ακολουθήσαμε πιστά τον νόμο που καταρτίστηκε από την κυβέρνηση και τις επιλογές της οικονομικής πολιτικής. Θεωρούμε ότι πρέπει να σωθούν όσες επιχειρήσεις είναι βιώσιμες. Ζητήσαμε από τους παλιούς μέτοχους να τις σώσουν με ένα πρόγραμμα που κρίναμε αναγκαίο για την εξιγίανση τους. Κανείς δεν έδειζε ενδιαφέρον. Βρήκαμε τον πλέον σύντομο δρόμο να κλείσουμε μια σοβαρή πληγή της οικονομίας». (BHMA, 17.8.86).

δρευσε». Στη συνέχεια πήρε τους «ρώσους» του στο υπ. Συμβουλίο και πήγε για «να πλασάρει» τις προτάσεις Γκορμπατσώφ στους «έξη». Στο αεροπλάνο δεν μίλησε στους δημοσιογράφους για την εσωτερική κατάσταση. Προηγούμενα ήταν στην Ελούντα και μετά πάλι στην Ελούντα. Τώρα λέει να πάει Σόφια - Βουκουρέστι.

Ο Παπανδρέδου δεν είναι πια Πρόεδρος αυτής της κυβέρνησης. Δεν είναι Πρόεδρος της κυβέρνησης της πείνας, της κυβέρνησης του Αρκουδέα και της απεργοσπαστικής ΓΣΕΕ.

Είναι όμως Πρωθυπουργός και τυχαίνει να είναι και πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Το βασικό όμως είναι ότι μέσω του πιστού του Χαραλαμπόπουλου έχει το υπουργείο 'Αμυνας από το οποίο έντεχνα με την τελευταία (γι' αυτό) κρίσιμη αναδόμηση απομάκρυνε το Δροσογιάννη. Επιπλέον με το Μακέδο και δίχως τον Αλεξάκη έχει στα χέρια πια την ΚΥΠ.

Όχι, αυτός ο πρωθυπουργός δεν αλλάζει, Αλλάζει όμως η κυβέρνηση.

Θα γίνει αυτό πριν ή μετά τις δημοτικές εκλογές; Θα αφεθεί ο Μπέης για υποψήφιος δήμαρχος, κατάλληλα αλυσσοδεμένος για να συντριβεί; Ή θα μπει στη θέση του άλλος; Τι θ' αλλάζει στην συνεδρίαση της ΚΕ στις 30 του Αυγούστου;

Δεν είμαστε σε θέση να ξέρουμε. Το σίγουρο είναι ότι οι μέρες πούρχονται θα φέρνουν πιο γοργές τις πολιτικές εξελίξεις. Και σ' αυτές όσο δεν θα ανεβαίνει το ιδεολογικοπολιτικό επίπεδο και η οργάνωση των μαζών θα κυριαρχούν οι πολιτικές δυνάμεις του ιμπεριαλισμού, η εκμετάλλευση και η απάτη. Για τούτο αυτή τη στιγμή είναι επιταχτικό να συγκεντρώσουμε σ' αυτές τα πυρά μας και πιο πολύ στις δυνάμεις τις ύπουλες και μαύρες της νέας σοσιαλφασιστικής δεξιάς.

Ο νόμος για τον οποίο μιλάει ο Αγ. Χρύσης είναι ο 1386/83, με τον οποίο πέρασαν οι προβληματικές στον ΟΑΕ. Ο νόμος αυτός έχει μια παράγραφο, που λέει: «Σε κάθε πρόταση για εξυγίανση πρέπει να συμφωνήσουν το 60% των παλιών μετόχων και των πιστωτών».

Σ' αυτήν την παράγραφο... στήριζαν τις ελπίδες τους οι «κρατικομονοπωλιακοί» για επιστροφή των επιχειρήσεων στους παλιούς μετόχους. Αλλά και το μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο εξαιτίας της, δεν είδε εξαρχής καθαρά τον ανταγωνιστή του. Έτσι και αλλιώς όμως αιτό το σημείο έπρεπε να ξεπεραστεί, για να μπορεί ο Χρύσης να λέει πως: «Κανείς δεν εδείζε ενδιαφέρον». Το πως έγινε αυτό, είναι καλύτερα να αφήσουμε τις ίδιες τις φιλοκυβερνητικές φυλλάδες να το ομολογήσουν: Θα παραθέσουμε ένα μεγάλο απόσπασμα από το ΒΗΜΑ της 17.8.86, το οποίο με μεγάλη σαφήνεια, δείχνει την μέθοδο που ακολούθησε το κρατικοχρηματιστικό κεφάλαιο για να κυριαρχήσει ολοκληρωτικά στις λεγόμενες προβληματικές:

«Για τις βιομηχανίες εκείνες που η διοίκηση του Οργανισμού εκρινε -με βαση τις μελετες- ότι έπρεπε να κλείσουν, «κατασκεύασε» τέτοιες προτάσεις εξυγιάνσεως (όπως υπέρογκες αναπροσαρμογές στα κεφάλαια, εισφορά νέου χρήματος, κάλυψη χρειόν από τους παλαιούς μετόχους, ειδικές εγγυήσεις, κ.λπ.) που ήταν αδύνατον να δεχθούν οι παλαιοί μέτοχοι. Ετσι και έγινε Κληθηκαν οι παλαιοί μέτοχοι, αρνήθηκαν την εξυγίανση σύμωνονα με τις προτάσεις του Οργανισμού, και έντσι οι 20 επιχειρήσεις οδηγήθηκαν σε εκκαθάριση.

Μέχρι το τέλος του μηνός η τα μέσα Σεπτεμβρίου τα Εφετεία όπου εδρεύουν οι επιχειρήσεις αυτές θα έχουν ορίσει εκκαθαριστή και σύντομα θα υπάρχουν και οι αποφάσεις εκκαθαρίσεως. Αυτά όλα θα τελειώσουν χωρίς προβλήματα, σύντομα, και οι ες καταστάσεις των επιχειρήσεων θα βγουν σε πλειστηριασμούς.

ΤΟ ΠΡΟΒΑΗΜΑ ήταν για τις επιχειρήσεις που ο Οργανισμος έκρινε βιώσιμες και ήθελε να συνεχίσουν τη λειτουργία τους και να εξυγιανθούν, με παράλληλη όμως έξηδό τους στην ελεύθερη αγορά. Τι θα γινόταν δηλαδή όταν οι παλαιοί μέτοχοι δεν συμφωνούσαν στην εξυγίανση; (Πράγμα που θα έκαναν οπωσδήποτε, όπως αποδείχθηκε άλλωστε και στη συνεχεια). Ο κ. Χρύσης είχε αντιληφθεί ότι εκεί θα τον «στρίμωχνε» το 60% των παλαιών μετόχων (γιατί το 60% των πελαιών μετόχων (γιατί το 60% των πε

στωτών «είναι μαζί του», αφού κυρίως είναι οι κρατικές τράπεζες Εθνική, Εμπορική, κ.λπ.) με άρνηση που θα οδηγούσε στην ανεπιθύμητη εκκαθίωση

Την λύση έδωσε στον διοικητή και τον διευθύνοντα σύμβουθλο του ΟΑΕ η παράγραφος 8 του άρθρου 8 του νόμου 1386/83 που «επιτρέπει στον ΟΑΕ να συμμετάσχει στο μετοχικό κεφάλαιο των προβληματικών ακόμη και με συμψηφισμό των χρεών τους προς αυτόν».

Ζήτησε λοιπόν από την υφυπουργό Βιομηχανίας να καλύψει με αποφάσεις τις προτάσεις του ΟΑΕ για αύξηση του μετοχικού κωραλαίου των βιώσιμων προβληματικών Οι αποφάσεις βγήκαν και δόθηκε προθεσμία μέχρι δύο μηνών, περίπου, στους παλαιούς μετόχους να απαντήσουν αν συμφωνούν στην αύξηση. Η απάντη ση ανεμένετο -όπως ήταν φυσικό- αρνητική. με κίνδυνο βεβαίως να οδηγηθούν οι επιχειρήσεις σε εκκαθάριση. Όταν όμως έληζε η προθεσμία και δεν δόθηκαν οι απαντήσεις (στις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας) συνήλθαν εκτάκτως οι διοικήσεις των 22 προβληματικών και αποφάσισαν να ζητήσουν από τον ΟΑΕ να μετάσχει στην αύζηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά

Ο ΟΛΕ ζήτησε και πήρε την έγκριση του Δημοσίου. Απάντησε στις εταιρείες ότι δέχεται τις μετοχές και οι εταιρείες πρόκειται τώρα να αποδεχθούν τη συμμετοχή. Στα πλαίσια δι έκτακτων γενικών συνελεύσεων (όπως έγινε με την Πειραϊκή - Πατραϊκή) να δεχθούν τη νέα σύνθεση της μετοχοποίησης, όπου κύριος μέτοχος θα είναι ο ΟΛΕ, δηλαδή το κράτος. Αυτό σημαίνει ότι το κράτος θα αποκτήσει απ' ευθείας και χωρίς αποζημιώσεις 22 επιχειρήσεις από τις προβληματικές.

Αυτός λοιπόν είναι ο πιο «σύντομος δρόμος». Κλείσιμο 20 περίπου επιχειρήσεων που σύμφωνα με πληροφορίες του αστικού τύπου είναι οι βιομηχανίες Φανεστρόπουλος, ΕΓΛ Λαδόπουλος, Κούπας. Περφίλ, Προφιλέ Αλουμινίου, Βιονύλ, Ήλιος, Σκαπανεύς, Φιξ, Ετουάλ κ.λπ. που σημαίνει ανεργία για 4.000 περίπου εργαζόμενους, και για τις υπόλοιπες κυριαρχία του κρατικοχρηματιστικού κεφάλαιου, που σημαίνει μερικές ακόμα χιλιάδες απολύσεις.

Ήδη στην Πειραϊκή - Πατραϊκή ετοιμάζονται απολύσεις 100άδων εργατών Αυτές οι απολύσεις δεν πρέπει να περάσουν, Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την ενωμένη πάλη των εργαζομένων σ' όλες τις προβληματικές.

Είναι ανάγκη να χτιστεί το ενωμένο μέτωπο των εργαζομένων απέναντι στο κράτος και την Εθνική Τράπεζα, ενάντια στους διασπαστές και στα τσιράκια του κρατικοχρηματιστικού κεφάλαιου, τους νεοδεξιούς συνδικαλιστές της ΕΣΑΚ και της ΠΑΣΚΕ.

Αυτός ο αγώνας είναι ο μόνος δρόμος για να περισωθεί η όποια παραγωγική δύναμη από την λαίλαπα του κρατικοχρηματιστικού κεφάλαιου και πάνω απ' όλα η ίδια η εργατική τάξη.

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.